

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. 2567

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับบริการแก่ผู้สนใจ นักลงทุนภาคอุตสาหกรรม ภาคเอกชน หน่วยงานภาครัฐ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ตลอดจนภาคประชาสังคม/ชุมชน ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ ซึ่งได้จัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดหนองบัวลำภู จากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ได้มีส่วนร่วมเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๖ จึงรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด โดยคำนึงถึงความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ และจังหวัดหนองบัวลำภู อันจะนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคอุตสาหกรรมและสร้างรายได้ให้กับประชาชนได้อย่างยั่งยืนต่อไป

กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู
ธันวาคม ๒๕๖๖

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ	
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (ที่เกี่ยวข้อง)	๔
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ (ที่เกี่ยวข้อง)	๕
ส่วนที่ ๓ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗	
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการฯ	
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๖
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพ	๒๓
๓.๒ ภาพรวม	
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๒๙
๓.๒.๒ พันธกิจ	๒๙
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๒๙
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๓๓
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก., สปอ. และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด	๔๕
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ตามแผนพัฒนาจังหวัด	๔๖
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖	๔๗

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู จัดทำขึ้น เพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของหน่วยงาน โดยมีกรอบคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม และมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริงและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น รวมถึงพิจารณาและวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว จึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาในแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและการผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติการกำกับดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรม เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ตามแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCG Model) ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงาน ควบคู่กับการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ตามภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีขอบเขต ดังนี้

วิสัยทัศน์

“อุตสาหกรรมการผลิต การเกษตร การแปรรูป และวิสาหกิจชุมชน
ที่รับผิดชอบต่อสังคมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

- ๑) เพิ่มศักยภาพการผลิตและการแปรรูปมุ่งสู่มาตรฐาน
- ๒) สร้างความตระหนักด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗

แนวทางการพัฒนา :

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อยกระดับมาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต และการแข่งขัน

เป้าประสงค์

- ๑) เพื่อยกระดับมาตรฐาน และการเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาคุณภาพ
- ๒) เพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตร การผลิต การแปรรูปวิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์/โครงการ

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP ภาคอุตสาหกรรมการผลิตร้อยละ ๒
- ๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาร้อยละ ๕

กลยุทธ์ภายใต้แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อยกระดับมาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model

- กลยุทธ์ที่ ๑.๑ ยกระดับโรงงานสู่มาตรฐานการจัดการคุณภาพและสิ่งแวดล้อม
- กลยุทธ์ที่ ๑.๒ สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า OTOP เพื่อเพิ่มรายได้
- กลยุทธ์ที่ ๑.๓ ปรับปรุงผลิตภาพการผลิตเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
- กลยุทธ์ที่ ๑.๔ รักษาระดับมาตรฐานสินค้า OTOP เพื่อการเติบโตที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต และการแข่งขัน

- กลยุทธ์ที่ ๒.๑ พัฒนาความรู้และทักษะบุคลากรภาคอุตสาหกรรมผลิตเพื่อรองรับการเติบโตทางธุรกิจ

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

๑. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมี เสถียรภาพและยั่งยืน
๒. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า
(เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป)
๒. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่
(การสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สร้างโอกาสเข้าถึง
ข้อมูล ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน ให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการ ที่เป็นเลิศ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ และส่งเสริม พัฒนา กำกับ ดูแลอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้ เติบโตอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ให้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจ เพิ่มขึ้น ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพของประเทศที่จะส่งผลการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ในสาขาอุตสาหกรรม และผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ล้วนเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้ประเทศไทย มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑) ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ให้กับ อุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี และ นวัตกรรม ยกกระดับมาตรฐานการผลิต ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทั้งสอบ ความต้องการตลาดต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ รูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ออร์แกนิกให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่ม

๒) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริม ผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การบ่ม เพาะโดยผ่านศูนย์บ่มเพาะในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการ พัฒนาองค์ความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ การนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพ สินค้าเพิ่มช่องทาง การค้า และเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และพัฒนาไปสู่ผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs) ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ผ่านศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม ๔.๐ และการให้บริการปรึกษาแนะนำผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SME

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๒ : ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
ตัวชี้วัดแผนแม่บท : อัตราผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร
เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : เกษตรแปรรูป

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานในภาคเกษตรกรรมและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒. ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๓. สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิต หลังการเก็บเกี่ยว และการแปรรูป อาทิ บรรจุกัญธัญฉัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุกัญธัญ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๔. ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

- เป้าหมายของแผนย่อย : สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

ตัวชี้วัดแผนย่อย : อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ) ขยายตัวร้อยละ ๔

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ : ด้านเศรษฐกิจ

ประเด็นปฏิรูปด้านที่ ๑ การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

หัวข้อย่อย ๑.๑ ผลิตภาพ (Productivity)

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ การสร้างเกษตรมูลค่าสูง (High Value Added)

เป้าหมายกิจกรรม : ยกระดับรายได้ภาคการเกษตร อาหารแปรรูป และผลิตภัณฑ์ชีวภาพ

ประเด็นสำคัญที่ต้องขับเคลื่อน : เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมอาหาร และเศรษฐกิจชีวภาพตามแนวทาง BCG โดยใช้วัตถุดิบต้นทางจากทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสนับสนุน Value chain ภายในประเทศ รวมถึงนำนวัตกรรมมาช่วยเพิ่มมูลค่าเป็นผลิตภัณฑ์อาหารมูลค่าสูง ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดโลก อาทิ เกษตร พลังงานเพื่อสร้างทางเลือก อาหารเพื่อสุขภาพ ส่วนประกอบของอาหาร (Food Ingredients) อาหารที่มีประโยชน์เฉพาะ (Functional Food) อาหารเสริมและอาหารที่มีผลในเชิงการรักษา เป็นต้น

๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เป้าหมายหลัก เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

แผนพัฒนาฯ เพื่อกำหนดแผนปฏิบัติราชการของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ในช่วง ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มีหมุดหมายที่เกี่ยวข้อง คือ

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาด ของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และ แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (ฉบับปรับปรุง) โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ โดย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
- แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้ตอบสนองนโยบายและให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับเช่นกัน โดยจัดสรรงบประมาณให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน ๙,๖๐๐ บาท (เก้าพันหกบาทถ้วน) เพื่อให้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปในเชิงพื้นที่ แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูที่มีประสิทธิภาพ ย่อมสามารถตอบสนองความต้องการ ความคาดหวังของผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่ได้ดี ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญและเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากความยากจนต่อไป

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑) ประวัติความเป็นมา

ยุคก่อนประวัติศาสตร์

จังหวัดหนองบัวลำภูเป็นดินแดนที่อยู่อาศัยของมนุษย์มาตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ปรากฏหลักฐานตามโครงกระดูกมนุษย์และสัตว์ เศษภาชนะดินเผา ทั้งแบบผิวเรียบและแบบตกแต่งผิวด้วยการเขียนสีและลวดลายต่างๆ เช่น หินดินเผา หินบดเผา เครื่องมือเหล็ก เครื่องประดับสำริด อายุประมาณ ๒,๕๐๐ ปีมาแล้ว มีหลักฐานที่ปรากฏเด่นชัด

ยุคประวัติศาสตร์

- สมัยทวารวดี

มนุษย์เริ่มมีการประดิษฐ์ตัวอักษรขึ้น มีหลักฐานที่เห็นได้ชัดคือ ใบเสมาหินทราย ที่วัดพระธาตุเมืองพิณ อำเภอากลาง และวัดป่าโนนคำวิเวก อำเภอสุวรรณคูหา เป็นต้น

- สมัยพระไชยเชษฐาธิราช

ประมาณปี พ.ศ. ๒๑๐๖ พระไชยเชษฐาธิราช แห่งกรุงศรีสัตนาคนหุต (เวียงจันทน์) ได้อพยพผู้คนมาอยู่อาศัย ณ ที่แห่งนี้ ได้สร้างพระพุทธรูป และศิลาจารึกไว้ที่อำเภอสุวรรณคูหา อำเภอสุวรรณคูหา และนำไพร่พลมาบูรณะสร้างบ้านแปลงเมืองหนองบัวลุ่มภู ขึ้นใหม่ที่ริมหนองบัว ซึ่งเป็นเมืองเก่ามาแต่สมัยขอมเรืองอำนาจ ได้สร้างพระพุทธรูปวิหาร ขุดบ่อน้ำในบริเวณวัดโนนหรือวัดศรีคุณเมืองและยกฐานะขึ้นเป็นเมือง “จำปานครกาบแก้วบัวบาน” หรือเมือง “หนองบัวลุ่มภู”

- สมัยกรุงศรีอยุธยา

ประมาณปี พ.ศ. ๒๑๑๗ ช่วงเสียกรุงศรีอยุธยาให้พม่าครั้งที่ ๑ สมเด็จพระนเรศวรได้ตามเสด็จพระมหาธรรมราชาพระราชาธิบดียกทัพเข้ารบกับกรุงศรีสัตนาคนหุต(เวียงจันทน์) และได้นำกองทัพเสด็จประทับพักแรมที่ริมหนองบัวแต่ทรงพระประชวรด้วยไข้ทรพิษเสียก่อน จำต้องเลิกทัพเสด็จกลับกรุงศรีอยุธยาต่อมาประมาณปี พ.ศ. ๒๓๐๒ สมัยพระเจ้าเอกทัศ กษัตริย์องค์สุดท้ายแห่งกรุงศรีอยุธยา พระวอ พระตาซึ่งเป็นเสนาบดีของเจ้ากรุงเวียงจันทน์ ได้อพยพหนีข้ามลำน้ำโขง มาตั้งภูมิลำเนาบูรณะสร้างบ้านแปลงเมือง “จำปานครกาบแก้วบัวบาน” ขึ้นใหม่และ

ตั้งชื่อว่า “นครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน” แต่ภายหลังประมาณปี พ.ศ. ๒๓๑๐ ถูกกองทัพของพระเจ้าสิริบุญสาร โอรสเจ้าเมืองเวียงจันทร์ตีแตกในเวลาต่อมา

- สมัยกรุงธนบุรี-กรุงรัตนโกสินทร์

ประมาณปี พ.ศ. ๒๓๒๑ พระเจ้ากรุงธนบุรีได้โปรดให้พระยาจักรียกกองทัพมาปราบ พระเจ้าสิริบุญสาร จนได้รับชัยชนะในที่สุด และนำพระแก้วมรกตและพระพุทธรูปปางต่าง ๆ กลับมาถวายพระเจ้าตากสินแห่งกรุงธนบุรี และได้รับการปูนบำเหน็จเป็น “เจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก” เมืองนครเขื่อนขันธ์กาบแก้ว บัวบาน จึงได้ขึ้นกับราชอาณาจักรไทยตั้งแต่นั้นมา

- สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

พ.ศ. ๒๓๖๙-๒๔๐๖ ในรัชกาลที่ ๓ เจ้านุวงศ์แห่งเวียงจันทร์เป็นกบฏยกทัพมายึดเมืองนครราชสีมา จึงส่งกองทัพไทยมาปราบ เจ้านุวงศ์ได้ถอยทัพกลับมาตั้งรับอยู่ที่หนองบัวลุ่มภู ฝ่ายไทยติดตามขับไล่ตามจับเจ้านุวงศ์ได้ที่เวียงจันทร์ แล้วนำตัวกลับไปพิจารณาโทษที่กรุงเทพฯ

พ.ศ. ๒๔๓๓ สมัยรัชกาลที่ ๔ ได้จัดระเบียบการปกครองบ้านเมืองทางลุ่มน้ำโขงใหม่ โดยให้ข้าหลวงเมืองหนองคายบังคับบัญชาเมืองหนองบัวลุ่มภูขึ้นกับเมืองหนองคาย ต่อมาสังกัดอยู่กับ หัวเมืองลาวพวน พระปทุมเทวาภิบาล เจ้าเมืองหนองคายได้แต่งตั้งพระวิชัยโตมรกุมุขเขต มาครองนครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน และเปลี่ยนชื่อเมืองใหม่ว่า “กมุทธาสัย”

พ.ศ. ๒๔๔๙ ได้โปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อเมืองกมุทธาสัยเป็น “เมืองหนองบัวลุ่มภู” ขึ้นอยู่บริเวณบ้านหมากแข้ง

พ.ศ. ๒๔๕๐ ได้โปรดเกล้าฯ ให้กระทรวงมหาดไทยรวมเมืองต่างๆ ในบริเวณบ้านหมากแข้ง ตั้งเป็นเมืองจัตวา เรียกว่า เมืองอุดรธานี ส่วนเมืองในสังกัดบริเวณให้มีฐานะเป็นอำเภอ เมืองหนองบัวลุ่มภู จึงกลายเป็น “อำเภอหนองบัวลุ่มภู” ขึ้นกับจังหวัดอุดรธานี โดยมีพระวิจารย์กมุทธกิจเป็นนายอำเภอคนแรก

พ.ศ. ๒๕๓๖ รัฐบาลมีการกระจายอำนาจมายังส่วนภูมิภาค เพื่อประโยชน์ด้านการปกครองการให้บริการของรัฐ การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน การส่งเสริมให้ท้องถิ่นเจริญยิ่งขึ้น คณะรัฐมนตรีและรัฐสภา จึงได้อนุมัติร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดหนองบัวลุ่มภูตามร่างเสนอนของนายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัยและคณะ และได้รับการประกาศจัดตั้งเป็นจังหวัดหนองบัวลุ่มภู ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ โดยประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ ๑๑๐ ตอนที่ ๑๒๕ ลงวันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นต้นมาถึงปัจจุบัน

๒) ลักษณะทางกายภาพ

๒.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

ที่ตั้ง จังหวัดหนองบัวลุ่มภู ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๗ องศาเหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๒ องศาตะวันออก อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เป็นที่ราบสูง บางส่วนเป็นพื้นที่ลูกคลื่น ลอนตื้นถึงลอนลึก มีความสูงเฉลี่ยจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๒๐๐ เมตร ห่างจากกรุงเทพมหานครตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๐ เป็นระยะทางประมาณ ๖๐๘ กิโลเมตร โดยห่างจากจังหวัดอุดรธานี - หนองบัวลุ่มภู ตามเส้นทางหลวงหมายเลข ๒๑๐ ประมาณ ๔๖ กิโลเมตร หรือตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๘ ประมาณ ๕๑๘ กิโลเมตร

อาณาเขต จังหวัดหนองบัวลุ่มภู มีขนาดพื้นที่ รวมทั้งจังหวัดประมาณ ๓,๘๕๙ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒,๔๑๑,๙๓๗.๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๗ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และร้อยละ ๐.๗๕ ของประเทศ และมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอน้ำโสม อำเภอบ้านฝือ จังหวัดอุดรธานี
- ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอสีชมภู อำเภอหนองนาคำ จังหวัดขอนแก่น
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอภูกระดึง อำเภอวังสะพุง อำเภอผาขาว และ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอบ้านฝือ อำเภอกุดจับ อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี

๒.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ แบ่งออกเป็น ๓ ฤดู เช่นเดียวกับจังหวัดอื่นๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว สภาพอากาศโดยทั่วไปขึ้นอยู่กับมรสุมที่พัดผ่านประจำปี จัดอยู่ในประเภทภูมิอากาศแบบพื้นเมืองร้อนเฉพาะฤดู กล่าวคือ จะมีฝนตกเฉพาะฤดูฝน สลับกับช่วงแห้งแล้งในฤดูหนาวและร้อน

๒.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นที่ราบสูง บางส่วนเป็นพื้นที่ลูกคลื่น ลอนตื้นถึงลอนลึก มีความสูงเฉลี่ยจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๒๐๐ เมตร ทางด้านทิศเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดเป็นภูเขาติดต่อกับอำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี อำเภอนาคำ และอำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย พื้นที่มีลักษณะลาดลงไปทางทิศใต้และตะวันออกของจังหวัด ซึ่งเป็นที่ราบลุ่มน้ำลำนะเนียง ดินส่วนใหญ่เป็นดินปนทรายและลูกรัง ไม่สามารถเก็บน้ำหรืออุ้มน้ำ ทางด้านตะวันออกของจังหวัดเป็นแนวเทือกเขาภูพานกั้นเขตแดน กับจังหวัดอุดรธานี ตลอดแนวจากเหนือลงใต้ และติดต่อกับภูเขาในอำเภอโนนสัง ส่วนตอนใต้ของจังหวัดติดกับอ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์

๓) ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดหนองบัวลำภู แบ่งการปกครองออกเป็น ๖ อำเภอ ๕๙ ตำบล ๖๘๘ หมู่บ้าน ๓๓ ชุมชน ๑ เทศบาลเมือง, ๒๓ เทศบาลตำบล, ๑ อบจ. , และ ๔๓ อบต.

ตารางการแบ่งเขตการปกครอง

อำเภอ	จำนวนตำบล (แห่ง)	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน (แห่ง)	จำนวน อบท. (แห่ง)	จำนวนส่วน ราชการ
เมืองหนองบัวลำภู	๑๕	๑๕๔ / ๓๓	๑๘	๑๓
ศรีบุญเรือง	๑๒	๑๕๘	๑๔	๑๔
นากลาง	๙	๑๒๗	๑๐	๑๔
โนนสัง	๑๐	๑๐๗	๑๑	๑๔
นาวัง	๕	๕๑	๖	๑๕
สุวรรณคูหา	๘	๙๑	๙	๑๔
รวม	๕๙	๖๘๘ / ๓๓	๖๘	๔๓

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดหนองบัวลำภู , สิงหาคม ๒๕๖๔

จำนวนประชากรในจังหวัดหนองบัวลำภู จากการรวบรวมสถิติของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ในเดือน ธันวาคม ๒๕๖๖ มีทั้งสิ้น ๕๐๘,๓๒๕ คน แยกเป็น เพศชาย ๒๕๓,๓๔๒ คน เพศหญิง ๒๕๔,๙๘๓ คน จำนวนครัวเรือน ๑๕๗,๕๖๖ ครัวเรือน ดังตาราง

รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้าน
ประจำเดือน ธันวาคม ๒๕๖๖

อำเภอ	ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน
จังหวัดหนองบัวลำภู	๒๕๓,๓๔๒	๒๕๔,๙๘๓	๕๐๘,๓๒๕	๑๕๗,๕๖๖
อำเภอเมืองหนองบัวลำภู	๕๑,๐๙๑	๕๑,๐๒๖	๑๐๒,๑๑๗	๓๒,๑๔๒
อำเภอนากลาง	๓๓,๖๐๓	๓๓,๑๖๑	๖๖,๗๖๔	๑๙,๐๕๘
อำเภอโนนสัง	๒๖,๗๓๙	๒๗,๑๐๖	๕๓,๘๔๕	๑๔,๐๐๙
อำเภอศรีบุญเรือง	๔๕,๕๖๙	๔๔,๘๗๘	๙๐,๔๔๗	๒๕,๖๘๕
อำเภอสุวรรณคูหา	๒๗,๐๓๑	๒๖,๘๘๗	๕๓,๙๑๘	๑๕,๔๓๘
อำเภอนาวัง	๑๕,๑๘๒	๑๕,๑๓๔	๓๐,๓๑๖	๘,๘๖๕
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลยางหล่อ	๔,๕๘๗	๔,๗๐๙	๙,๒๙๖	๒,๖๔๐
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลนาเหล่า	๓,๓๔๓	๓,๕๓๘	๖,๘๘๑	๒,๔๖๕
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลสุวรรณคูหา	๓,๗๙๔	๓,๙๔๒	๗,๗๓๖	๒,๙๑๕
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านโคก	๒,๙๗๓	๓,๒๗๕	๖,๒๔๘	๑,๙๐๙
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนสูงเปลือย	๒,๑๙๕	๒,๔๐๘	๔,๖๐๓	๒,๖๗๒
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลจอมทอง	๒,๕๑๔	๒,๔๕๗	๔,๙๗๑	๑,๕๓๗
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนสัง	๔,๑๓๑	๔,๒๖๔	๘,๓๙๕	๒,๙๒๗
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลกุดตุ้ม	๑,๓๘๐	๑,๓๖๕	๒,๗๔๕	๗๕๗
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลนากลาง	๙,๗๔๗	๑๐,๑๖๖	๑๙,๙๑๓	๖,๗๕๒
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลกุดดินจี่	๒,๗๓๙	๒,๘๖๖	๕,๖๐๕	๑,๘๕๕
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลหัวนา	๑,๘๐๒	๑,๗๙๒	๓,๕๙๔	๑,๐๗๓
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลนามะเฟือง	๒,๐๐๑	๒,๑๔๕	๔,๑๔๖	๑,๑๐๑
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลนาคำไฮ	๒,๔๕๑	๒,๔๙๔	๔,๙๔๕	๑,๔๔๗
ท้องถิ่นเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู	๑๐,๔๗๐	๑๑,๓๗๐	๒๑,๘๔๐	๑๒,๓๑๙

ที่มา : <http://stat.bora.dopa.go.th> (สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร), ธันวาคม ๒๕๖๖

๔) ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน

การใช้ไฟฟ้า

จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าในจังหวัดหนองบัวลำภู จากการรวบรวมสถิติของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดหนองบัวลำภู ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น ๑๕๔,๙๗๖ ราย คิดเป็นการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า ๓๔๓.๖๗ ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง (ที่มา : รายงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู, ธันวาคม ๒๕๖๖)

จังหวัดหนองบัวลำภูยังมีโรงงานพลังงานไฟฟ้าชีวมวลสามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าได้ ๗๒ เมกะวัตต์

ข้อมูลสถิติด้านสังคม

ลำดับ	รายการข้อมูลพื้นฐาน	หน่วย วัด	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	หมายเหตุ
๑	จำนวนประชากรจากการทะเบียน	คน	๕๑๒,๗๘๐	๕๐๙,๔๗๐	๕๐๙,๐๐๑	
๒	วัยเด็ก (๐-๑๔ ปี)	คน	๘๗,๑๒๙	๘๕,๐๘๑	๘๑,๐๔๑	
๓	วัยแรงงาน (๑๕-๕๙ ปี)	คน	๓๔๖,๒๓๘	๓๔๒,๗๕๖	๓๔๐,๙๔๐	
๔	วัยสูงอายุ (๖๐ ปีขึ้นไป)	คน	๗๙,๔๑๓	๘๐,๔๓๓	๘๗,๙๘๙	
๕	อัตราการเปลี่ยนแปลงของประชากร	ร้อยละ	๐.๑๓	-๐.๖๕	-๐.๐๙	
๖	ความหนาแน่นของประชากร	คน/ตร. กม.	๑๓๒.๙	๑๓๒.๐๒	๑๓๑.๙๐	
๗	จำนวนบ้านจากการทะเบียน	หลัง	๑๔๙,๘๙๑	๑๕๒,๓๖๑	๑๕๔,๙๑๒	
๘	อัตราการเกิดมีชีพ	ร้อยละ	๗.๓	๗.๐	๖.๖	
๙	จำนวนการจดทะเบียนสมรส	ราย	๒,๐๖๘	๑๖๓๔	๑,๕๓๓	
๑๐	จำนวนการหย่า	ราย	๘๔๙	๗๔๗	๗๒๐	
๑๑	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของบ้านและที่ดิน	ร้อยละ	๙๑.๘	๙๐.๐	๘๙.๙	
๑๒	อัตราการมีงานทำ	ร้อยละ	๙๘.๘	๙๕.๐	-	
๑๓	อัตราการว่างงาน	ร้อยละ	๑.๒	๒.๑	๑.๗๘	
๑๔	ค่าจ้างขั้นต่ำ	บาท/วัน	๓๑๕	๓๑๕	๓๑๕	
๑๕	อัตราส่วนนักเรียนต่อครู (ก่อนประถมศึกษา)	ร้อยละ	๑๙:๑	๑๕:๑	๒๔:๑	
๑๖	อัตราส่วนนักเรียนต่อครู (ประถมศึกษา)	ร้อยละ	๑๕:๑	๑๓:๑	๑๘:๑	
๑๗	อัตราส่วนนักเรียนต่อครู (มัธยมศึกษา)	ร้อยละ	๑๔:๑	๑๕:๑	๑๕:๑	
๑๘	จำนวนนักเรียนที่ออกกลางคัน	คน	๘	๑๐	๗	
๑๙	จำนวนนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา	คน	๙,๒๐๓	๙,๗๙๓	๑๐,๐๔๓	
๒๐	จำนวนอาจารย์ในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา	คน	๔๕๐	๓๗๙	๓๘๗	
๒๑	จำนวนผู้เรียน/นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน ในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	คน	๓๐,๔๑๘	๒๑,๗๑๔	๑๕,๙๒๙	
๒๒	จำนวนผู้เรียน/นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	คน	๒๐,๖๗๕	๑๓,๙๐๐	๑๕,๙๒๙	

๒๓	จำนวนวัด สำนักสงฆ์ โบสถ์คริสต์ มีสยิต	แห่ง	๕๐๖	๕๐๖	๒๓๔	
๒๔	จำนวนพระภิกษุและสามเณร	รูป	๔,๔๙๑	๔,๔๘๘	๑,๖๕๗	
๒๕	จำนวนผู้ป่วยนอก	คน	๑,๖๖๒,๓๒๕	๑,๔๗๘,๙๖๙	-	
๒๖	จำนวนผู้ป่วยใน	คน	๕๙,๒๓๖	๕๓,๖๒๒	-	
๒๗	จำนวนสถานพยาบาลที่มีเตียงผู้ป่วย รับไว้ค้างคืน	แห่ง	๗	๗	๗	
๒๘	จำนวนเตียง	เตียง	๖๗๗	๖๙๓	๖๙๕	
๒๙	จำนวนประชากรต่อแพทย์ ๑ คน	คน	๔,๘๘๔	๔,๘๘๓	๔,๒๘๑	
๓๐	จำนวนประชากรต่อเภสัชกร ๑ คน	คน	๘,๖๙๑	๘,๘๕๖	๘,๔๙๑	
๓๑	จำนวนประชากรต่อพยาบาล ๑ คน	คน	๗๕๑	๗๖๗	๗๒๗	
๓๒	จำนวนผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓	คน	๑๔,๕๕๔	๑๔,๕๐๖	-	
๓๓	จำนวนผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙	คน	๓,๖๑๔	๓,๙๒๕	-	
๓๔	จำนวนผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐	คน	๒๑,๑๐๗	๒๔,๗๕๙	-	
๓๕	จำนวนลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือ เจ็บป่วยจากการทำงาน	คน	๔๗	๙๔	๑๑๑	
๓๖	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน	บาท	๑๘,๗๔๕	-	๒๓,๘๖๗	
๓๗	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน	บาท	๑๖,๐๐๘	๒๑,๑๗๓	๑๗,๘๔๑	
๓๘	หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน	บาท	๑๔๓,๘๒๒	-	๒๙๒,๘๙๘	
๓๙	ร้อยละของค่าใช้จ่ายต่อรายได้	ร้อยละ	๘๕.๔	-	๗๔.๗	
๔๐	จำนวนคดีอาญาที่ได้รับแจ้ง	คดี	๒,๑๔๒	๓,๓๙๑	๓,๑๒๗	
๔๑	จำนวนคดีอาญาที่มีการจับกุม	คดี	๒,๖๖๔	๔,๔๔๓	๕,๒๙๑	
๔๒	จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	คดี	๑,๔๒๐	-	-	

ที่มา : รายงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู, ธันวาคม ๒๕๖๖

ข้อมูลสถิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ลำดับ	รายการข้อมูลพื้นฐาน	หน่วย วัด	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	หมายเหตุ
๑	จำนวนแหล่งน้ำ	แห่ง	๔๑	๔๑	๔๒	
๒	ปริมาณน้ำที่เก็บเฉลี่ยทั้งปี (แหล่งน้ำทุกประเภท)	ล้าน ลบ.ม	๔๘,๓๓๘	๔๘,๔๓๒	๔๘,๘๓๙	
๓	ปริมาณขยะมูลฝอย	ตัน/ปี	๑๘๑,๔๐๕	๑๒๙,๙๔๐	-	
๔	ปริมาณฝนเฉลี่ยทั้งปี	มิลลิเมตร	๑,๐๔๙.๒	๙๖๔.๕	๑,๒๗๒.๑	
๕	กำลังการผลิตน้ำประปา	ลบ.ม	๔,๔๗๕,๔๗๙	๒,๙๐๑,๒๐๐	๔,๔๕๒,๒๗๐	
๖	น้ำประปาที่ผลิตได้จริง	ลบ.ม	๓,๗๑๓,๔๙๑	๓,๔๒๖,๖๓๗	๓,๔๙๘,๙๘๗	
๗	ปริมาณน้ำประปาที่จำหน่าย แก่ผู้ใช้	ลบ.ม	๒,๘๙๓,๓๓๘	๒,๖๖๖,๑๕๕	๒,๖๘๖,๔๒๐	
๘	จำนวนผู้ใช้น้ำ	ราย	๑๑,๓๙๖	๑๑,๖๕๖	๑๑,๙๒๓	
๙	พื้นที่เพาะปลูกในเขต ชลประทาน	ไร่	๙,๗๕๖	๙,๕๕๖	-	
๑๐	จำนวนผู้ประสบภัยธรรมชาติ (วาตภัย)	ครัวเรือน	๑,๐๙๔	๑,๐๓๐	-	
๑๑	มูลค่าความเสียหายจากภัย ธรรมชาติ	บาท	๓,๐๘๐,๓๙๖	๒,๖๓๔,๗๖๒	-	

ที่มา : รายงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู, ธันวาคม ๒๕๖๖

๕) การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดหนองบัวลำภู มีเส้นทางการคมนาคมขนส่ง ๒ ทาง ได้แก่ ทางบก และทางอากาศ

ทางบก ห่างจากกรุงเทพมหานครตามทางหลวงแผ่นดิน ได้แก่

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๐ เริ่มจาก กรุงเทพฯ ผ่านเข้าจังหวัดนครราชสีมา ผ่านเข้าจังหวัดขอนแก่น ผ่านเข้าจังหวัดอุดรธานี และไปสิ้นสุดที่ตัวเมืองจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นระยะทางประมาณ ๖๐๘ กิโลเมตร

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๘ เริ่มจาก กรุงเทพฯ ผ่านอำเภอสีคิ้วและอำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ผ่านเข้าจังหวัดชัยภูมิ ผ่านอำเภอยางชุมน้อย จังหวัดขอนแก่น ผ่านเข้าอำเภอสรีบุญเรือง และไปสิ้นสุดที่ตัวเมืองจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นระยะทางประมาณ ๕๑๘ กิโลเมตร

ทางอากาศ มีท่าอากาศยานจังหวัดอุดรธานี โดยห่างจากจังหวัดอุดรธานี - หนองบัวลำภู ตามเส้นทางหลวงหมายเลข ๒๑๐ (อุดรธานี - เลย) ประมาณ ๔๖ กิโลเมตร

๖) ข้อมูลเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจจังหวัดหนองบัวลำภู ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดหนองบัวลำภู (Gross Provincial Product : GPP) มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี มีมูลค่า ๓๐,๐๓๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ซึ่งมีมูลค่า ๒๘,๐๗๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖.๙๗

ตารางแสดงมูลค่าและอัตราการขยายตัวที่แท้จริงของ GPP จังหวัดหนองบัวลำภู

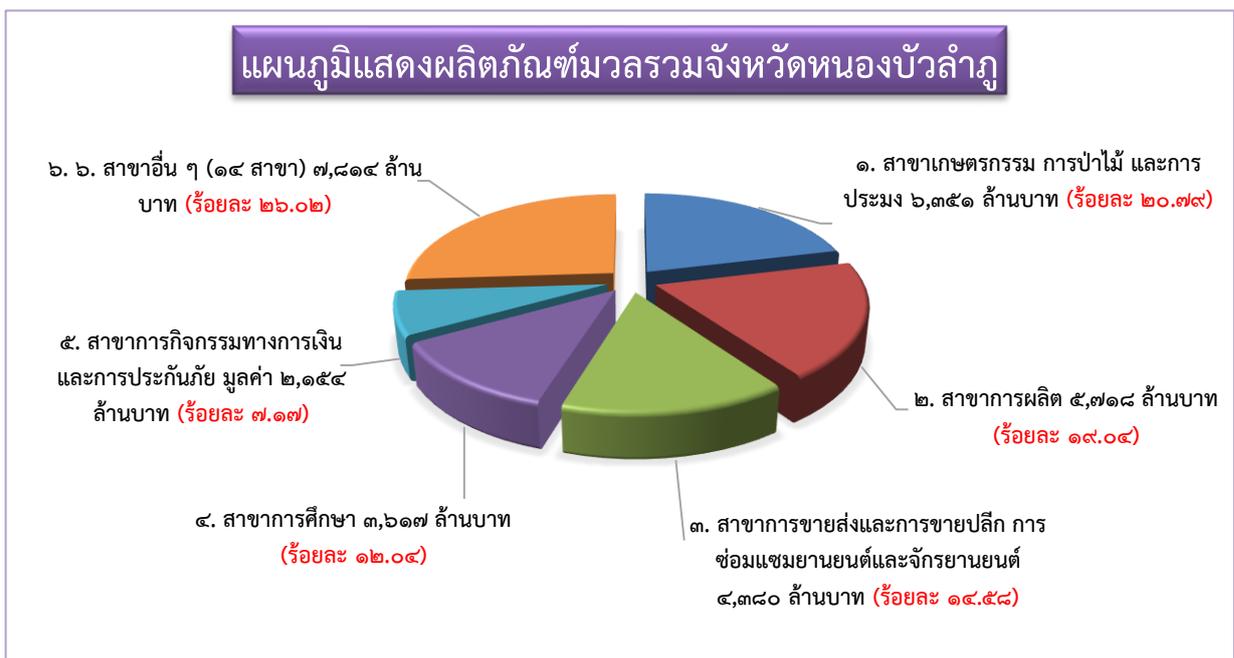
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด หนองบัวลำภู (GPP)	มูลค่า ณ ราคาประจำปี (ล้านบาท)	อัตราการขยายตัวที่แท้จริง (ร้อยละ)
พ.ศ. ๒๕๖๔	๓๐,๐๓๔	๖.๙๗
พ.ศ. ๒๕๖๓	๒๘,๐๗๖	-๒.๐๔
พ.ศ. ๒๕๖๒	๒๘,๖๖๒	-๑.๔๙
พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๙,๐๙๗	๔.๓๔
พ.ศ. ๒๕๖๐	๒๗,๘๘๖	๓.๒๙

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช), ๓ เมษายน ๒๕๖๖

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดหนองบัวลำภู ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี มีมูลค่า ๓๐,๐๓๔ ล้านบาท (เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๑,๙๕๘ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๙๗) เรียงลำดับจากสาขาที่มีมูลค่าการผลิตสูงสุด ได้แก่

๑. สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง มูลค่า ๖,๓๕๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๑๕
๒. สาขาการผลิต มีมูลค่า ๕,๗๑๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๐๔
๓. สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์ มูลค่า ๔,๓๘๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕๘
๔. สาขาการศึกษา มูลค่า ๓,๖๑๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๐๔
๕. สาขาการกิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย มูลค่า ๒,๑๕๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๗
๖. สาขาอื่น ๆ (๑๔ สาขา) มูลค่า ๗,๘๑๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๒

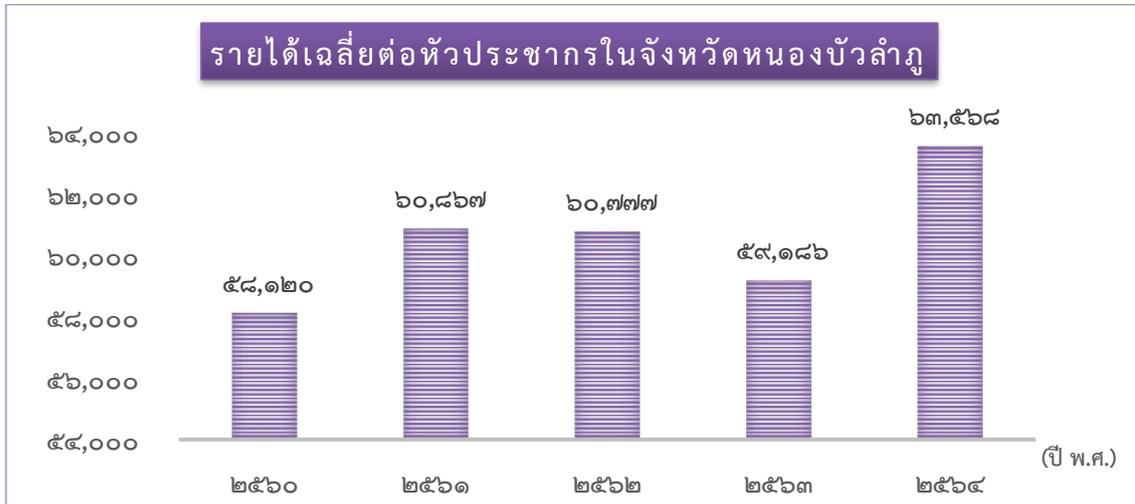
แผนภูมิ : แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดหนองบัวลำภู (GPP ณ ราคาประจำปี) ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จังหวัดหนองบัวลำภู มีมูลค่ารายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (GPP per capita) อยู่ที่ ๖๓,๕๖๘ บาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว ๔,๓๘๒ บาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๗๔ จัดเป็นลำดับสุดท้ายของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และลำดับที่ ๗๖ ของประเทศ จากเดิมปี พ.ศ. ๒๕๖๓ อยู่ที่ ๕๙,๑๘๖ บาท

แผนภูมิ : แสดงการเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (ณ ราคาประจำปี)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ธันวาคม ๒๕๖๕

ตาราง GPP ของจังหวัดหนองบัวลำภูรายสาขา ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔

(Million Baht)

	๒๐๑๗	๒๐๑๘	๒๐๑๙	๒๐๒๐	๒๐๒๑
Agriculture	๖,๕๙๘	๗,๐๑๙	๖,๒๗๒	๕,๗๙๓	๖,๘๓๕
Agriculture, forestry and fishing	๖,๕๙๘	๗,๐๑๙	๖,๒๗๒	๕,๗๙๓	๖,๘๓๕
Non-Agriculture	๒๑,๒๘๙	๒๒,๐๗๗	๒๒,๓๘๙	๒๒,๒๘๓	๒๓,๖๘๓
Industrial	๕,๘๘๓	๕,๘๗๑	๖,๑๓๔	๕,๖๒๓	๖,๕๙๕
Mining and quarrying	๓๖๔	๓๕๘	๒๙๒	๓๖๔	๓๓๑
Manufacturing	๕,๑๑๙	๕,๑๔๕	๕,๔๓๖	๔,๘๑๓	๕,๗๘๘
Electricity, gas, steam and air conditioning supply	๓๐๔	๒๗๕	๓๑๐	๓๓๖	๓๗๑
Water supply; sewerage, waste management and remediation activities	๙๗	๙๔	๙๖	๑๑๑	๑๗๕
Services	๑๕,๔๐๕	๑๖,๒๐๖	๑๖,๒๕๕	๑๖,๖๖๐	๑๗,๐๘๙
Construction	๑,๐๕๒	๑,๓๒๔	๑,๓๔๐	๑,๔๓๙	๑,๖๑๖
Wholesale and retail trade and repair of motor vehicles and motorcycle	๓,๙๒๗	๔,๑๒๐	๔,๒๑๑	๔,๒๐๔	๔,๓๘๐
Transportation and storage	๗๑๙	๖๘๖	๗๖๘	๖๖๗	๗๙๕
Accommodation and food service activities	๒๗	๓๐	๓๓	๒๕	๒๑
Information and communication	๒๔๖	๒๖๓	๓๐๘	๓๑๙	๓๑๗
Financial and insurance activities	๒,๐๖๙	๒,๒๐๗	๒,๑๖๙	๒,๓๒๐	๒,๑๕๔
Real estate activities	๑,๓๐๙	๑,๔๕๐	๑,๔๐๕	๑,๕๔๑	๑,๔๙๙
Professional, scientific and technical activities	๒	๒	๓	๓	๕
Administrative and support service activities	๑๕	๑๔	๑๔	๙	๗
Public administration and defence; compulsory social security	๑,๐๙๖	๑,๑๘๘	๑,๑๙๓	๑,๒๗๐	๑,๓๑๗
Education	๓,๘๐๘	๓,๖๕๒	๓,๕๔๔	๓,๕๔๙	๓,๖๑๗
Human health and social work activities	๘๑๓	๘๗๕	๘๖๔	๙๓๕	๙๗๘
Arts, entertainment and recreation	๖๕	๘๐	๙๔	๘๓	๙๘
Other service activities	๒๕๘	๓๑๓	๓๑๐	๒๙๖	๒๘๕
Gross provincial product (GPP)	๒๗,๘๘๖	๒๙,๐๙๗	๒๘,๖๖๒	๒๘,๐๗๖	๓๐,๐๓๔
GPP Per capita (Baht)	๕๘,๑๒๐	๖๐,๘๖๗	๖๐,๑๘๕	๕๙,๑๘๖	๖๓,๕๖๘

ตารางแสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔
 GRP, GPP, PER CAPITA AT CURRENT MARKET PRICES AND POPULATION IN THE YEAR ๒๐๒๐

NO.		GPP ๒๐๒๐ (Millions of Baht)	POPULATION ๒๐๒๐ (๑,๐๐๐ Persons)	PER CAPITA ๒๐๒๐ (Baht)
	NORTHEASTERN			
๑	๐๑๐๑ KHON KAEN	๒๑๓,๐๓๙	๑,๗๑๑	๑๒๔,๔๘๙
๒	๐๑๐๒ UDON THANI	๑๑๓,๗๙๗	๑,๒๕๓	๙๐,๘๑๘
๓	๐๑๐๓ LOEI	๕๖,๕๘๔	๕๓๘	๑๐๕,๒๐๕
๔	๐๑๐๔ NONG KHAI	๔๔,๓๙๖	๔๕๕	๙๗,๖๑๗
๕	๐๑๐๕ MUKDAHAN	๒๘,๓๒๙	๔๒๒	๖๗,๒๐๓
๖	๐๑๐๖ NAKHON PHANOM	๔๗,๗๔๘	๕๔๘	๘๗,๑๒๒
๗	๐๑๐๗ SAKON NAKHON	๖๕,๙๒๔	๙๑๔	๗๒,๑๑๗
๘	๐๑๐๘ KALASIN	๖๐,๙๙๗	๗๘๘	๗๗,๓๙๗
๙	๐๑๐๙ NAKHON RATCHASIMA	๓๑๕,๕๘๓	๒,๕๐๒	๑๒๖,๑๑๙
๑๐	๐๑๑๐ CHAIYAPHUM	๖๗,๗๒๒	๙๒๖	๗๓,๑๓๔
๑๑	๐๑๑๑ YASOTHON	๓๑,๗๕๒	๔๕๑	๗๐,๓๒๗
๑๒	๐๑๑๒ UBON RATCHATHANI	๑๓๕,๖๑๗	๑,๗๓๓	๗๘,๒๗๕
๑๓	๐๑๑๓ ROI ET	๘๒,๖๕๖	๑,๐๕๐	๗๘,๖๘๘
๑๔	๐๑๑๔ BURI RAM	๙๖,๙๓๖	๑,๒๐๑	๘๐,๖๘๔
๑๕	๐๑๑๕ SURIN	๘๕,๗๔๓	๑,๐๕๐	๘๑,๖๗๕
๑๖	๐๑๑๖ MAHA SARAKHAM	๖๖,๐๒๔	๗๗๕	๘๕,๒๒๘
๑๗	๐๑๑๗ SI SA KET	๗๘,๖๕๘	๙๔๔	๘๓,๓๓๒
๑๘	๐๑๑๘ NONGBUA LAMPHU	๓๐,๐๓๔	๔๗๒	๖๓,๕๖๘
๑๙	๐๑๑๙ AMNAT CHAREON	๒๑,๖๙๓	๒๘๒	๗๗,๐๔๘
๒๐	๐๑๒๐ BUENG KAN	๒๘,๖๗๐	๓๕๘	๘๐,๑๕๙

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ธันวาคม ๒๕๖๔

ข้อมูลสถิติด้านเศรษฐกิจ

ลำดับ	รายการข้อมูลพื้นฐาน	หน่วย วัด	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	หมายเหตุ
๑	เนื้อที่การใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	ไร่	๑,๖๘๗,๖๗๙	๑,๖๗๓,๓๙๘	-	
๒	เนื้อที่นา	ไร่	๑,๐๗๗,๑๘๓	๑,๐๗๗,๓๓๕	-	
๓	เนื้อที่พืชไร่	ไร่	๒๘๑,๘๖๙	๒๘๑,๘๙๔	-	
๔	เนื้อที่ไม้ผล และไม้ยืนต้น	ไร่	๑๗๒,๕๕๘	๑๗๒,๕๐๔	-	
๕	เนื้อที่สวนผัก ไม้ดอกไม้ประดับ	ไร่	๕,๘๐๑	๖,๐๗๔	-	
๖	เนื้อที่ป่า	ไร่	๓๐๐,๑๘๐.๑๒	๓๐๐,๑๑๗.๘๕	๓๐๑,๐๔๑.๕๙	
๗	ผลผลิตข้าวนาปี	ตัน	๒๖๔,๔๘๖	๒๘๐,๗๕๒.๘๖	๒๗๗,๘๓๘.๑๖	

๘	ผลผลิตข้าวนาปรัง	ตัน	๗,๘๑๗	๗,๔๔๓.๔๓	๙,๓๗๐.๔๕	
๙	ผลผลิตข้าวนาปีเฉลี่ยต่อไร่	กก.	๓๘๘.๐๓	๓๘๗.๓๓	๓๘๐.๙๔	
๑๐	ผลผลิตข้าวนาปรังเฉลี่ยต่อไร่	กก.	๕๓๓.๔๗	๔๙๔.๒๕	๕๐๒.๒๕	
๑๑	จำนวนครัวเรือนที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด	ครัวเรือน	๖,๖๗๕	๗,๗๓๑	-	
๑๒	เนื้อที่ที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด	ไร่	๘,๗๗๙	๙,๓๒๔	-	
๑๓	ปริมาณการจับสัตว์น้ำจืด	กก.	๒,๐๗๐	๒,๘๘๓.๑๙	-	
๑๔	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า	ราย	๑๔๖,๔๒๓	๑๕๑,๒๔๔	๑๕๔,๙๗๖	
๑๕	จำนวนการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า	kWh	๓๐๐,๑๕๔,๐๐๐	๑๘๒,๑๙๐,๐๐๐	๓๔๓,๖๗๕,๐๐๐	
๑๖	จำนวนอุบัติเหตุการจราจรทางบก	ครั้ง	๔๔๑	๔๖๘	๔๘๙	
๑๗	จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุการจราจรทางบก	ราย	๙๙	๙๒	๗๒	
๑๘	จำนวนผู้บาดเจ็บเจ็บอุบัติเหตุการจราจรทางบก	ราย	๓๖๒	๓๓๐	๓๒๔	
๑๙	มูลค่าทรัพย์สินที่เสียหายอุบัติเหตุการจราจรทางบก	บาท	๑๕,๒๓๙,๐๐๐	๔,๑๑๓,๐๐๐	๗๑๔,๘๐๐	
๒๐	จำนวนทะเบียนนิติบุคคลใหม่	ราย	๑๑๕	๑๓๕	๒๐๗	
๒๑	ทุนจดทะเบียน	ล้านบาท	๑๘๓.๑๕	๑๗๖.๐๔	๓๑๓.๖๙	
๒๒	ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐.๔	๑๐๐.๔	
๒๓	อัตราเงินเฟ้อ	ร้อยละ	๑.๑	๐.๕	๐.๐	
๒๔	จำนวนประชากรอายุ ๖ ปีขึ้นไป ที่ใช้อินเทอร์เน็ต	คน	๔๓๐,๔๘๘	๔๒๘,๒๓๓	๔๒๖,๗๘๐	
๒๕	ครัวเรือนที่มีอุปกรณ์/เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ครัวเรือน	-	๑๖๖,๙๖๔	๒๘๘,๘๙๐	
๒๖	จำนวนนักท่องเที่ยว	คน	๑๘๖,๕๓๑	๙๖,๘๒๒	-	
๒๗	รายได้จากการท่องเที่ยว	ล้านบาท	๔๐๘.๔๕	๑๘๘.๒๘	-	
๒๘	ปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงิน	ล้านบาท	๑๐,๑๓๘	๑๒,๕๑๘	๑๓,๙๖๐	
๒๙	ปริมาณสินเชื่อของสถาบันการเงิน	ล้านบาท	๑๐,๖๔๑	๑๐,๙๒๖	๑๒,๔๘๒	
๓๐	จำนวนสหกรณ์ภาคการเกษตร	แห่ง	๕๓	๕๔	๕๒	
๓๑	จำนวนสหกรณ์นอกภาคการเกษตร	แห่ง	๑๕	๑๖	๑๕	

๓๒	รายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ล้านบาท	๔,๑๒๑.๐๑	๒๒๑.๑๙๙	๓,๙๓๗.๓๐๙
๓๓	รายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ล้านบาท	๓,๙๑๒.๕๐	๒๑๕.๒๒๖	๓,๖๙๗.๘๓๒
๓๔	รายได้จากการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากร	ล้านบาท	๖๒๘.๘๘๘	๕๖๘.๒๓๓	๕๒๘.๕๗๗
๓๕	รายได้จากการจัดเก็บเงินภาษีของกรมสรรพสามิต	บาท	๓,๔๕๘,๑๕๖	๓,๕๖๙,๓๕๘	๔,๖๓๑,๗๗๓

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู, ธันวาคม ๒๕๖๖

ด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดหนองบัวลำภู มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม ณ วันที่ ๓๑ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวนทั้งสิ้น ๑๒๒ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑๓,๔๒๑.๙๙ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๕,๑๔๔ คน

	พ.ศ. ๒๕๖๓ (๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓)	พ.ศ. ๒๕๖๔ (๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๔)	พ.ศ. ๒๕๖๕ (๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕)	พ.ศ. ๒๕๖๖ (๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)
จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	๑๑๓	๑๑๖	๑๒๓	๑๒๒
จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	๑๐,๑๕๑.๙๙	๑๐,๑๘๐.๔๙	๑๓,๓๔๗.๒๐	๑๓,๔๒๑.๙๙
รวมจำนวนคนงาน (คน)	๔,๗๑๐	๔,๗๒๐	๕,๐๓๑	๕,๑๔๔

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู, ๔ มกราคม ๒๕๖๗

หมายเหตุ : จำนวนโรงงานที่มีจำนวนลดลงในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้มีการปรับนิยามการเป็นโรงงานใหม่

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม จำแนกตามอำเภอ และจำพวกโรงงาน

ลำดับ	อำเภอ	จำพวกโรงงาน			รวมทั้งสิ้น
		จำพวก ๑	จำพวก ๒	จำพวก ๓	
๑	เมืองหนองบัวลำภู	-	๓	๔๒	๔๕
๒	ศรีบุญเรือง	-	๒	๓๖	๓๘
๓	นากลาง	-	๓	๒๑	๒๔
๔	โนนสัง	-	๑	๕	๖
๕	สุวรรณคูหา	-	-	-	-
๖	นาหวัง	-	๑	๘	๙
รวม		-	๑๐	๑๑๒	๑๒๒

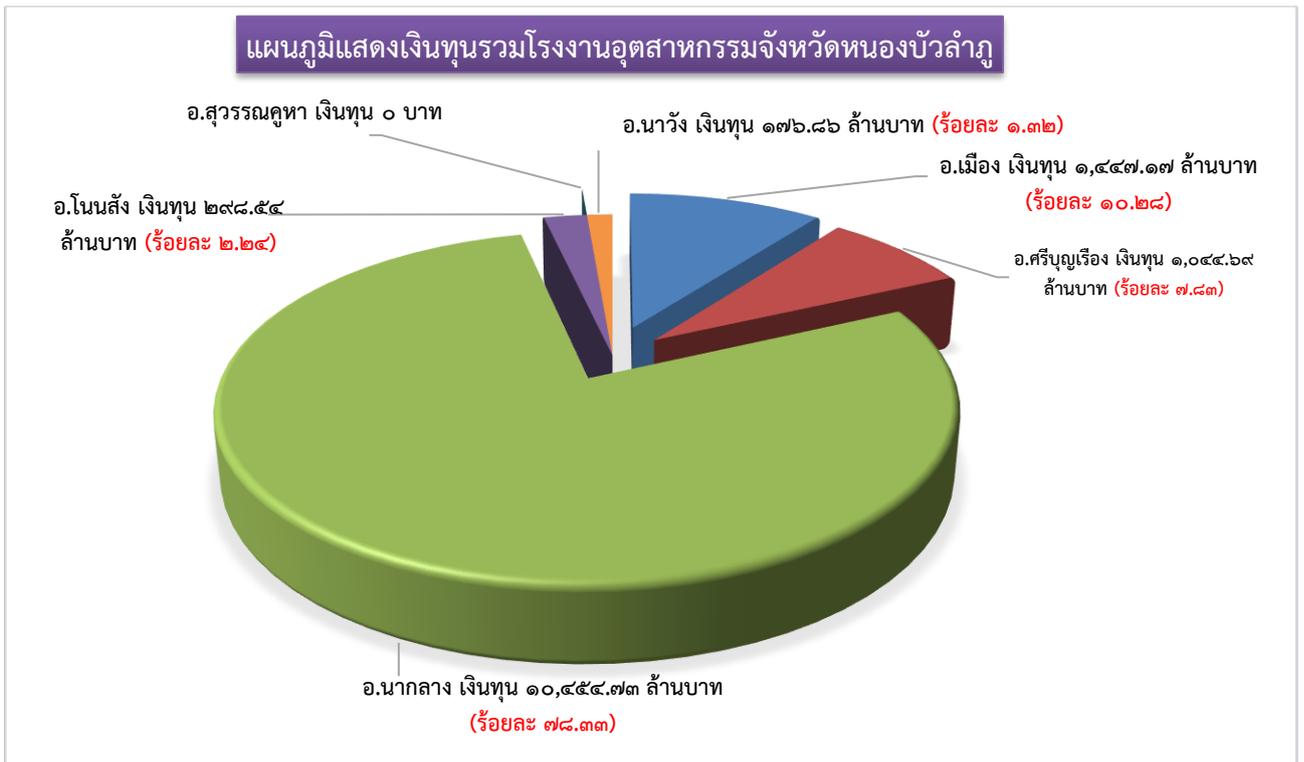
ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู, ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

จำนวนคนงาน และเงินทุน จำแนกตามอำเภอ

ลำดับ	อำเภอ	คนงานชาย(คน)	คนงานหญิง(คน)	คนงานรวม(คน)	เงินทุนรวม(ล้านบาท)
๑	เมืองหนองบัวลำภู	๑,๑๑๔	๑,๒๗๑	๒,๓๘๕	๑,๔๔๗.๑๗
๒	ศรีบุญเรือง	๖๔๗	๕๑๒	๑,๑๕๙	๑,๐๔๔.๖๙
๓	นากลาง	๑,๓๓๓	๙๐	๑,๔๒๓	๑๐,๔๕๔.๗๓
๔	โนนสัง	๕๐	๑๑	๖๑	๒๙๘.๕๔
๕	สุวรรณคูหา	-	-	-	-
๖	นาวัง	๑๐๗	๙	๑๑๖	๑๗๖.๘๖
รวม		๓,๒๕๑	๑,๘๙๓	๕,๑๔๔	๑๓,๔๒๑.๙๙

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู, ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

แผนภูมิ : แสดงเงินทุนรวมโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมหนองบัวลำภู, ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

จำนวนโรงงาน เงินทุน คนงาน จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน	เงินทุนรวม* (ล้านบาท)	คนงานรวม (คน)
๑	ผลิตภัณฑ์จากพืช	๑๑	๒๔๙.๖๑	๒๑๐
๒	อุตสาหกรรมอาหาร	๑๙	๕,๘๔๓.๗๑	๑,๔๐๔
๓	อุตสาหกรรมเครื่องดื่มน้ำ	๑	๑,๖๐๐.๐๐	๙๔
๔	สิ่งทอ	๒	๔๙๒.๕๐	๕๑๗
๕	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	๑	๒๓๙.๙๒	๑,๕๐๐
๖	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๑๔	๕๙๗.๘๗	๒๒๓
๗	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๙	๒๘๒.๙๑	๖๘
๘	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๑	๒๐.๐๐	๒๓
๙	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๒	๒๗.๓๕	๔๕
๑๐	ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	๓๑	๓๓๕.๖๒	๒๘๙
๑๑	ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๑	๗๒.๕๐	๑
๑๒	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๘	๗๑.๗๖	๕๖
๑๓	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	๑๐	๓๕๔.๙๙	๒๐๙
๑๔	การผลิตอื่น ๆ	๑๒	๓,๒๒๖.๗๒	๕๐๕
รวม		๑๒๒	๑๓,๔๒๑.๙๙	๕,๑๔๔

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู, ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

หมายเหตุ * เงินทุนรวม หมายถึง สินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดิน ได้แก่ อาคารและเครื่องจักร

- โรงงานจำพวกที่ ๒ คือ โรงงานที่มีเครื่องจักรตั้งแต่ ๕๐ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๗๕ แรงม้า และคนงานตั้งแต่ ๕๐ คน แต่ไม่เกิน ๗๕ คน
- โรงงานจำพวกที่ ๓ คือ โรงงานที่มีเครื่องจักรเกิน ๗๕ แรงม้า หรือคนงานเกิน ๗๕ คนขึ้นไป

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ

ในช่วงที่ผ่านมา จังหวัดหนองบัวลำภู ได้ดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภูและแก้ไข ปัญหาของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง คือ ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด "หนองบัวลำภู เมืองผ้านาอยู่ น่าเที่ยว" ซึ่งจังหวัดได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาในทุกมิติเพื่อให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น โครงการต่างๆ ได้ดำเนินการแยกย่อยเป็นแผนปฏิบัติการประจำปี รวมถึงการเตรียมความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ซึ่งจะขอสรุปผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่ผ่านมา ดังนี้

๑. มิติด้านเศรษฐกิจ

จังหวัดหนองบัวลำภูเป็นจังหวัดขนาดเล็กที่รายล้อมด้วยจังหวัดที่มีขนาดใหญ่กว่า ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ส่วนใหญ่การค้าการลงทุนใช้เส้นทางหลวงเป็นหลักในการขนส่งสินค้า การค้าและการลงทุน และเชื่อมโยงกับจังหวัดอื่น ๆ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีมูลค่า ๓๐,๐๓๔ ล้านบาท ประชาชนมีรายได้ต่อหัว ๕๙,๑๕๗ บาทต่อคนต่อปี โดยการดำเนินงานที่ผ่านมา มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑,๙๕๘ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๙๗ และรายได้ต่อหัวประชากรเพิ่มขึ้น จำนวน ๔,๓๘๒ บาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๔๐ คิดเป็นลำดับที่ ๗๖ ของประเทศ (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) โดยมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) แยกรายสาขา ดังนี้

๑. สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง มูลค่า ๖,๓๕๑ ล้านบาท (๒๑.๑๕%)
๒. สาขาการผลิตและอุตสาหกรรม มูลค่า ๕,๗๑๘ ล้านบาท (๑๙.๐๔%)
๓. สาขาการขนส่งและการขายปลีก มูลค่า ๔,๒๒๕ ล้านบาท (๑๕.๐๖%)
๔. สาขาการศึกษา มูลค่า ๔,๓๘๐ ล้านบาท (๑๔.๕๘%)
๕. สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย มูลค่า ๒,๑๕๔ ล้านบาท (๗.๑๗%)
๖. สาขาอื่น ๆ มูลค่า ๗,๘๑๔ ล้านบาท (๒๖.๐๒%)

การเกษตร

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๔ มีมูลค่า ๓๐,๐๓๔ ล้านบาท สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง มีส่วนแบ่งมูลค่า ๖,๓๕๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๑๕ ของมูลค่าการผลิตทั้งจังหวัด ซึ่งทำรายได้สูงสุด พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา โดยประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและพึ่งพิงน้ำจากธรรมชาติ ทำให้ในฤดูแล้งไม่สามารถเพาะปลูกได้ ส่งผลให้ปริมาณผลิตผลทางการเกษตรต่ำ ขาดทักษะการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรจึงไม่มีความโดดเด่น ไม่สามารถแข่งขันได้อีกทั้งมีค่าใช้จ่ายซึ่งเป็นต้นทุนการผลิตสูงอันเนื่องมาจากการใช้ปุ๋ยเคมีในการทำเกษตร โดยพบว่า มีการใช้สารเคมีในอัตราส่วนสูงกว่ามาตรฐานและสารเคมีกำจัดวัชพืชต่าง ๆ ที่มีราคาแพง จึงทำให้เกิดปัญหาหนี้สินครัวเรือนตามมา และเกิดผลกระทบต่อสารเคมีตกค้างในสิ่งแวดล้อม

ท่องเที่ยวและบริการ

การท่องเที่ยวของจังหวัดหนองบัวลำภู มีต้นทุนทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ เนื่องจากเป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นอัตลักษณ์ มีภูมิประเทศสวยงาม ภูเขาล้อมรอบ รวมทั้งมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงนิเวศน์ที่โดดเด่น แต่ยังคงขาดการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวให้เป็นที่น่าสนใจ เช่น เส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ขาดสถานที่ให้บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน ทำให้ไม่มีจุดดึงดูดความสนใจ จากปีที่ผ่านมา พ.ศ. ๒๕๖๔ จังหวัดหนองบัวลำภูมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น จำนวน ๙๖,๘๒๒ คน ลดลงจาก ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๔๘.๐๙ (๑๘๖,๕๓๑ คน) มูลค่ารายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัดหนองบัวลำภูปี ๒๕๖๔ มูลค่า ๑๘๘.๒๘ ล้านบาท ลดลงจากปี ๒๕๖๓ จำนวน ๒๒๐.๑๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๙๐ เป็นลำดับที่ ๗๗ ของประเทศ ทั้งนี้ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลกระทบต่อการเดินทางท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและคนไทยลดลง และรายได้จากการท่องเที่ยวลดลงเป็นจำนวนมาก

ทิศทางการพัฒนาและการแก้ไขปัญหา

(๑) จากการดำเนินงานปีที่ผ่านมา มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑,๙๕๘ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๙๗ และรายได้ต่อหัวประชากรเพิ่มขึ้น จำนวน ๔,๓๘๒ บาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๔๐ โดยจังหวัดมุ่งเน้นการเพิ่มรายได้ให้ประชาชน การส่งเสริมด้านศักยภาพการผลิตตั้งแต่ต้นทาง ได้แก่ ด้านโครงการพื้นฐานพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ปลอดภัย ปรับปรุงเส้นทางสายหลักและสายรองเพื่อขยายโครงข่ายคมนาคม รองรับปริมาณการขนส่งที่เพิ่มมากขึ้น อำนวยความสะดวกการลงทุนในพื้นที่ และการพัฒนาด้านบุคลากรโดยเสริมสร้างศักยภาพและทักษะฝีมือกลุ่มแรงงาน/วิสาหกิจ/ผู้ประกอบการ ส่งเสริมการรวมกลุ่มสหกรณ์ เพื่อพัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานตลอดจนการจัดงาน Roadshow ในจังหวัดและภูมิภาค เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน และการจัดจำหน่ายสินค้าในระดับภูมิภาค

(๒) ส่งเสริมเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ โดยการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิต การแปรรูป การตลาด และการยกระดับภาคการเกษตรสู่เกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ และการพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน ด้านการเกษตร เพื่อปรับเปลี่ยนไปสู่เกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ ลดการใช้สารเคมีและพัฒนาเกษตรทางเลือกเพื่อสร้างรายได้ อย่างยั่งยืนปรับปรุงแหล่งน้ำที่เป็นปัจจัยการผลิตให้เพียงพอต่อการทำการเกษตร การสนับสนุนองค์ความรู้ด้านการเกษตรแก่เกษตรกรรวมกลุ่มและสหกรณ์ การแปรรูปและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร และขยายช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตร

(๓) มุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวอื่น ๆ นอกจากนี้ยังได้เน้นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ การสร้าง Land Mark sky walk ที่ช่องเขาขาด อำเภอโนนสัง ส่งเสริมการค้าการท่องเที่ยวของจังหวัด จัดกิจกรรมการแสดงแสง สี เสียง ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีพื้นบ้าน และการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ Roadshow การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ของจังหวัดหนองบัวลำภูเพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายในระดับภูมิภาค เป็นต้น

๒. มิติด้านสังคม

ด้านสุขภาพและความเป็นอยู่ มีจำนวนโรงพยาบาลทั้งสิ้น ๗ แห่ง (ประกอบด้วยโรงพยาบาลของรัฐ จำนวน ๖ แห่ง เอกชน ๑ แห่ง) โดยในปี ๒๕๖๕ มีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร คิดเป็น ๑ : ๔,๒๘๑ คน มีจำนวนผู้ป่วยกลุ่มเสี่ยงโรคเรื้อรัง ได้แก่ โรคเบาหวาน ความดันโลหิต โรคอ้วน และโรคไม่ติดต่ออื่น ๆ จำนวนกว่า ๖๘,๘๑๐ คน สาเหตุเนื่องจากมีพฤติกรรมการดำรงชีวิตที่ไม่ถูกสุขลักษณะ อีกทั้งการทำเกษตรกรรมที่พึ่งสารเคมีเป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน

ด้านการศึกษา ปี ๒๕๖๕ มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดำรงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของประเทศเกือบทุกระดับ มีค่าเฉลี่ยระดับสติปัญญา (IQ) ของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ อยู่ที่ ๑๐๕.๖ (ค่าเฉลี่ยประเทศ ๑๐๒.๘) คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ทุกระดับ ต่ำกว่าเกณฑ์ของประเทศ ได้แก่ ระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๓๖.๘๑ (ค่าเฉลี่ยประเทศ ๔๐.๑๙) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ คะแนนเฉลี่ย ๓๓.๘๐ (ค่าเฉลี่ยประเทศ ๓๔.๕๕) และระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ คะแนนเฉลี่ย ๒๙.๙๖ (ค่าเฉลี่ยประเทศ ๓๑.๗๕) ผลการประเมินดัชนีชี้วัดความก้าวหน้าของคน (HIA) ด้านการศึกษาเป็นลำดับที่ ๗๓ ของประเทศ

ด้านแรงงาน ปี ๒๕๖๖ มีผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๒๓๓,๕๘๐ คน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ๒๓๐,๗๐๗ คน ผู้ว่างงาน ๒,๘๗๓ คน ผู้รอฤดูกาล ๔๔๕ คน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนผู้มีงานทำต่อกำลังแรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๗๗ หากพิจารณาสัดส่วนของการว่างงานต่อกำลังแรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๔ ตามกำลังแรงงานในช่วงปัจจุบัน จากข้อมูลจะพบว่าผู้ว่างงานมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากการเปิดประเทศหลังสถานการณ์โควิด-๑๙ เกิดจากการจ้างแรงงานเพิ่มมากขึ้น และแรงงานมีความต้องการที่จะไปทำงานนอกพื้นที่ อีกทั้งมีการใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีทดแทนกำลังแรงงานมากขึ้น

ด้านรายได้ จังหวัดหนองบัวลำภูมีรายได้โดยเฉลี่ยต่อครัวเรือน ปี ๒๕๖๔ จำนวน ๒๓,๘๖๗ บาท/เดือน (รายได้เฉลี่ยประเทศ ๒๗,๓๕๒ บาท/เดือน) ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อครัวเรือน จำนวน ๑๗,๘๔๑ บาท/เดือน และมีหนี้สินครัวเรือนเฉลี่ย ๒๙๒,๘๘๘ บาท

ทิศทางการพัฒนาและการแก้ไขปัญหา

จังหวัดได้ดำเนินการบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินโครงการพัฒนาคน สังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้เด็กนักเรียนนักศึกษา การเสริมสร้างทักษะการดูแลสุขภาพที่ดีให้ประชาชน เพื่อแก้ไขปัญหาและป้องกันการเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง โรคไม่ติดต่ออื่น ๆ และโรคจากการใช้สารเคมีทางการเกษตร ในด้านของสังคมได้สนับสนุนระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ-สาธารณสุขการ ที่มีมาตรฐาน เพื่อความเป็นอยู่และสุขภาวะอนามัยที่ดีขึ้น และการพัฒนาชุมชนเข้มแข็งตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และแนวทางสัมมาชีพอย่างยั่งยืน

๓. มิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรป่าไม้ ปี ๒๕๖๕ มีพื้นที่ป่าจำนวน ๓๐๑,๐๔๑.๕๙ ไร่ คิดเป็น ๑๒.๔๘ ของพื้นที่จังหวัด การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ จำนวน ๙๒๓.๗๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๑ ของเนื้อที่ป่าจังหวัด พบปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่า การแผ้วถางป่า และปัญหาป่าเสื่อมโทรม

การจัดการขยะและน้ำเสีย จังหวัดหนองบัวลำภูมีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้น ๓๒๕ ตัน/วัน ทั้งนี้สามารถนำไปกำจัดถูกหลักสุขาภิบาลเพียง ๙๓.๐๔ ตัน/วัน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๖๓ ของปริมาณที่เกิดขึ้น ปริมาณขยะที่กำจัดไม่ถูกต้องตามวิธีการจำนวน ๒๔.๘๓ ตัน/วัน รวมทั้งเขตให้บริการกำจัดขยะในพื้นที่จังหวัดมีเพียงจำนวน ๕๔ แห่ง จาก อปท. จำนวน ๖๘ แห่ง ทำให้ระบบกำจัดขยะยังไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ปัญหาน้ำเสียจากชุมชน มีปริมาณน้ำเสียเกิดขึ้นทั้งหมด ๓๐,๘๗๘.๓๕ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ซึ่งพื้นที่จังหวัดหนองบัวลำภูยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน

ทิศทางการพัฒนาและการแก้ไขปัญหา

เน้นการดำเนินการในระดับพื้นที่ เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนตั้งแต่ต้นทาง โดยป้องกันและรักษาแนวชายป่าชุมชนและพื้นที่ต้นน้ำ เช่น การทำฝายผสมผสานเพื่อฟื้นฟูและรักษาสมดุลพื้นที่ต้นน้ำ การจัดทำแนวกันไฟป่าและหมอกควันในส่วนของการจัดการขยะชุมชน เพื่อมุ่งสู่จังหวัดสะอาดและโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช อันเนื่องมาจากพระราชดำริโดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายในการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชและการจัดทำสวนพฤกษศาสตร์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

๑. การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

จุดแข็ง (S) ปัจจุบันภายใน

- ๑) โรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญในจังหวัดได้รับการรับรองมาตรฐานสากล มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้
- ๒) มีแหล่งผลิตผ้าทอมือหลากหลาย ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณภาพและมีอัตลักษณ์โดดเด่น เป็นที่ต้องการของตลาด
- ๓) โรงงานอุตสาหกรรมมีการจัดการวัตถุดิบการเกษตรร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่ และชุมชนที่ดี
- ๔) สามารถพัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานไฟฟ้าชีวมวลเป็นแหล่งพลังงานในจังหวัดได้
- ๕) มีการบูรณาการหน่วยงานเครือข่ายเพื่อสนับสนุนเทคโนโลยีทางการเกษตรเพื่อแก้ปัญหาการผลิตของภาคเกษตร นอกเขตชลประทาน
- ๖) โรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ได้รับการรับรองเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวครบทุกโรงงาน
- ๗) มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย สามารถพัฒนาห่วงโซ่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบท่องเที่ยวชุมชน เชิงสุขภาพ เชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม และเชิงเกษตร เพื่อสนับสนุนนโยบายจังหวัดด้านการท่องเที่ยว

จุดอ่อน (W) ปัจจุบันภายใน

- ๑) ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาคอุตสาหกรรมการผลิต มีประสิทธิภาพน้อย
- ๒) แรงงานภาคเกษตรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ยังใช้การผลิตแบบดั้งเดิม ขาดความรู้ความเข้าใจในด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมที่จะสามารถลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต เพิ่มคุณภาพการผลิตและยืดอายุสินค้า
- ๓) มีการใช้ยาฆ่าแมลงและสารเคมีกำจัดวัชพืชในภาคเกษตรจำนวนมาก ส่งผลต่อสุขภาพและมาตรฐานเกษตรปลอดภัย
- ๔) ผู้ผลิตสินค้า OTOP ขาดองค์ความรู้การออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และการทำการตลาดสมัยใหม่ รวมถึงการส่งต่อให้ทายาท
- ๕) การประชาสัมพันธ์ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ ๆ และการท่องเที่ยว การเข้าถึงยังไม่ดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยว
- ๖) ผู้ประกอบการมีคุณสมบัติไม่เข้าเกณฑ์การพิจารณาของแหล่งเงินทุน ทำให้การเข้าถึงแหล่งเงินทุนน้อย

โอกาส (O) ปัจจุบันภายนอก

- ๑) แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มุ่งเน้นสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เพื่อยกระดับกระบวนการโดยประยุกต์ต่อยอดงานวิจัย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๒) แนวโน้มการบริโภคอาหารปลอดภัย เพื่อส่งเสริมสุขภาพ มีความนิยมอย่างต่อเนื่อง
- ๓) การเติบโตของธุรกิจ Online ทำให้ผู้ประกอบการมีโอกาสในการขายและเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าได้มากขึ้น
- ๔) รัฐบาลมีนโยบาย BCG Model ในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับภารกิจของกระทรวงอุตสาหกรรม เช่น การส่งเสริมเกษตรแปรรูป การพัฒนา SMEs การพัฒนานวัตกรรม การใช้เทคโนโลยี การเร่งรัดควบคุมมลพิษ และการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล

- ๕) แนวโน้มการแก้ไขผังเมืองให้สามารถประกอบกิจการโรงงานได้ในหลายพื้นที่ โดยการปรับแก้ในส่วนข้อกำหนดของกฎกระทรวง การบังคับใช้ผังเมืองรวมให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่
- ๖) สังคมผู้สูงอายุและความต้องการอาหารที่มีคุณภาพ ส่งผลต่อการลงทุนด้านอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร

อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก

- ๑) การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อให้ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมชะลอตัว ส่งผลต่อการประกอบกิจการ แม้ว่าสถานการณ์จะเริ่มดีขึ้นแต่ต้องใช้เวลาฟื้นตัว
- ๒) แรงงานมีทางเลือกต่อการทำงานในอุตสาหกรรมจังหวัดใกล้เคียง ส่งผลต่อการขาดแรงงานศักยภาพสูง
- ๓) ข้อจำกัดด้านการงบประมาณของภาครัฐไม่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะพัฒนา
- ๔) ภัยธรรมชาติ และความแปรปรวนของสภาพอากาศ มีผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตทางการเกษตร ส่งผลให้ผลผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตรมีความไม่แน่นอน
- ๕) การขับเคลื่อนนโยบายในจังหวัดไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากปรับเปลี่ยนผู้บริหารระดับสูงบ่อย
- ๖) ผังเมืองรวมจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นอุปสรรคและข้อห้ามต่อการตั้งโรงงานที่มีศักยภาพและมีความจำเป็นขั้นพื้นฐานของจังหวัด เช่น อุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมด้านพลังงาน (โรงงานพลังงานไฟฟ้าจากโซลาร์เซลล์)

๒. ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด ด้วยกลยุทธ์ TOWS Matrix

สำหรับทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู จากการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม การท่องเที่ยว ตลอดจนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้วยการวิเคราะห์ (SWOT Analysis) ของจังหวัด ควบคู่กับการประมวลสภาพข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญของจังหวัด รวมถึงยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนปฏิบัติการกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติราชการสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ทำให้สามารถกำหนดทิศทางหรือนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด โดยใช้เครื่องมือวิเคราะห์กลยุทธ์ด้วยการสร้างความสัมพันธ์ TOWS Matrix ดังนี้

(๑) กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) เป็นกลยุทธ์การนำเอาจุดแข็งมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับโอกาสที่ได้รับจากภายนอก เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน	โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก
๑) โรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญในจังหวัดได้รับการรับรองมาตรฐานสากล มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม มาประยุกต์ใช้	๑) แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มุ่งเน้นสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เพื่อยกระดับกระบวนการโดยประยุกต์ต่อยอดงานวิจัยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
๒) มีแหล่งผลิตผ้าทอมือหลากหลาย ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณภาพและมีอัตลักษณ์โดดเด่น เป็นที่ต้องการของตลาด	๒) แนวโน้มการบริโภคอาหารปลอดภัย เพื่อส่งเสริมสุขภาพ มีความนิยมอย่างต่อเนื่อง
๓) โรงงานอุตสาหกรรมมีการจัดการวัตถุดิบ การเกษตรร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่ และชุมชนที่ดี	

<p>๔) สามารถพัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานไฟฟ้าชีวมวล เป็นแหล่งพลังงานในจังหวัดได้</p> <p>๕) มีการบูรณาการหน่วยงานเครือข่ายเพื่อสนับสนุน เทคโนโลยีทางการเกษตรเพื่อแก้ปัญหาการผลิต ของภาคเกษตร นอกเขตชลประทาน</p> <p>๖) โรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ได้รับการ รับรองเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวครบทุกโรงงาน</p> <p>๗) มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย สามารถพัฒนาห่วงโซ่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบท่องเที่ยวชุมชน เชิงสุขภาพ เชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม และเชิงเกษตร เพื่อสนับสนุนนโยบายจังหวัดด้านการท่องเที่ยว</p>	<p>๓) การเติบโตของธุรกิจ Online ทำให้ผู้ประกอบการมีโอกาสในการขายและเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าได้มากขึ้น</p> <p>๔) รัฐบาลมีนโยบาย BCG Model ในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับภารกิจของกระทรวงอุตสาหกรรม เช่น การส่งเสริมเกษตรแปรรูป การพัฒนา SMEs การพัฒนานวัตกรรม การใช้เทคโนโลยี การเร่งรัดควบคุมมลพิษ และการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล</p> <p>๕) แนวโน้มการแก้ไขผังเมืองให้สามารถประกอบกิจการโรงงานได้ในหลายพื้นที่ โดยการปรับแก้ในส่วนข้อกำหนดของกฎกระทรวง การบังคับใช้ผังเมืองรวมให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่</p> <p>๖) สังคมผู้สูงอายุและความต้องการอาหารที่มีคุณภาพประโยชน์ต่อสุขภาพ ส่งผลต่อการลงทุนด้านอุตสาหกรรม แปรรูปการเกษตร</p>
---	---

<p>กลยุทธ์เชิงรุก (SO)</p> <p>๑) ยกระดับขีดความสามารถและพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม เพื่อรองรับ BCG Model</p> <p>๒) ส่งเสริมการตลาดเพื่อรองรับตลาดวิถีใหม่ (New/ Next Normal)</p> <p>๓) พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมตลอดห่วงโซ่อุปทาน</p> <p>๔) พัฒนาและยกระดับสินค้าเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูงอย่างเป็นระบบ</p>
---

(๒) กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy) เป็นกลยุทธ์การนำจุดแข็งมาลดผลกระทบที่เกิดจากอุปสรรคภายนอก

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน	อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก
<p>๑) โรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญในจังหวัดได้รับการรับรองมาตรฐานสากล มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้</p> <p>๒) มีแหล่งผลิตผ้าทอมือหลากหลาย ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณภาพและมีอัตลักษณ์โดดเด่น เป็นที่ต้องการของตลาด</p> <p>๓) โรงงานอุตสาหกรรมมีการจัดการวัตถุดิบ การเกษตรร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่ และชุมชนที่ดี</p> <p>๔) สามารถพัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานไฟฟ้าชีวมวล เป็นแหล่งพลังงานในจังหวัดได้</p>	<p>๑) การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ส่งผลกระทบให้ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมชะลอตัว ส่งผลต่อการประกอบการ แม้ว่าสถานการณ์จะเริ่มดีขึ้นแต่ต้องใช้เวลาฟื้นตัว</p> <p>๒) แรงงานมีทางเลือกต่อการทำงานในอุตสาหกรรมจังหวัดใกล้เคียง ส่งผลต่อการขาดแรงงานศักยภาพสูง</p> <p>๓) ข้อจำกัดด้านการงบประมาณของภาครัฐ ไม่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะพัฒนา</p> <p>๔) ภัยธรรมชาติ และความแปรปรวนของสภาพอากาศ มีผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตทางการเกษตร ส่งผลให้</p>

<p>๕) มีการบูรณาการหน่วยงานเครือข่ายเพื่อสนับสนุนเทคโนโลยีทางการเกษตรเพื่อแก้ปัญหาการผลิตของภาคเกษตร นอกเขตชลประทาน</p> <p>๖) โรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ได้รับการรับรองเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวครบทุกโรงงาน</p> <p>๗) มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย สามารถพัฒนาห่วงโซ่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบท่องเที่ยวชุมชน เชิงสุขภาพ เชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม และเชิงเกษตร เพื่อสนับสนุนนโยบายจังหวัดด้านการท่องเที่ยว</p>	<p>ผลผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตรมีความไม่แน่นอน</p> <p>๕) การขับเคลื่อนนโยบายในจังหวัดไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากปรับเปลี่ยนผู้บริหารระดับสูงบ่อย</p> <p>๖) ผังเมืองรวมจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นอุปสรรคและข้อห้ามต่อการตั้งโรงงานที่มีศักยภาพและมีความจำเป็นขั้นพื้นฐานของจังหวัด เช่น อุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมด้านพลังงาน (โรงงานพลังงานไฟฟ้าจากโซลาร์เซลล์)</p>
---	---

<p>กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST)</p> <p>๑) การพัฒนาทักษะแรงงานคุณภาพของอุตสาหกรรมที่สำคัญ</p> <p>๒) ยกระดับผลิตภัณธ์ชุมชน ด้วยการแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง เพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้านเศรษฐกิจและสังคม</p>
--

(๓) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) เป็นกลยุทธ์การลดหรือแก้ไขจุดอ่อนด้วยการใช้ประโยชน์จากโอกาส

จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน	โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก
<p>๑) ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาคอุตสาหกรรมการผลิต มีประสิทธิภาพน้อย</p> <p>๒) แรงงานภาคเกษตรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ยังใช้การผลิตแบบดั้งเดิม ขาดความรู้ความเข้าใจในด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมที่จะสามารถลดต้นทุนเพิ่มผลผลิต เพิ่มคุณภาพการผลิตและยืดอายุสินค้า</p> <p>๓) มีการใช้ยาฆ่าแมลงและสารเคมีกำจัดวัชพืชในภาคเกษตรจำนวนมาก ส่งผลต่อสุขภาพและมาตรฐานเกษตรปลอดภัย</p> <p>๔) ผู้ผลิตสินค้า OTOP ขาดองค์ความรู้การออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรลุภัณฑ์และการทำการตลาดสมัยใหม่ รวมถึงการส่งต่อให้ทายาท</p> <p>๕) การประชาสัมพันธ์ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ ๆ และการท่องเที่ยว การเข้าถึง ยังไม่ดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยว</p> <p>๖) ผู้ประกอบการมีคุณสมบัติไม่เข้าเกณฑ์ การพิจารณาของแหล่งเงินทุน ทำให้การเข้าถึงแหล่งเงินทุนน้อย</p>	<p>๑) แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มุ่งเน้นสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เพื่อยกระดับกระบวนการโดยประยุกต์ต่อยอดงานวิจัย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <p>๒) แนวโน้มการบริโภคอาหารปลอดภัย เพื่อส่งเสริมสุขภาพ มีความนิยมอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๓) การเติบโตของธุรกิจ Online ทำให้ผู้ประกอบการมีโอกาสในการขายและเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าได้มากขึ้น</p> <p>๔) รัฐบาลมีนโยบาย BCG Model ในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับภารกิจของกระทรวงอุตสาหกรรม เช่น การส่งเสริมเกษตรแปรรูป การพัฒนา SMEs การพัฒนานวัตกรรม การใช้เทคโนโลยี การเร่งรัดควบคุมมลพิษ และการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล</p> <p>๕) แนวโน้มการแก้ไขผังเมืองให้สามารถประกอบกิจการโรงงานได้ในหลายพื้นที่ โดยการปรับแก้ในส่วนข้อกำหนดของกฎกระทรวง การบังคับใช้ผังเมืองรวมให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่</p>

	๖) สังคมผู้สูงอายุและความต้องการอาหารที่มีคุณภาพ ต่อสุขภาพ ส่งผลต่อการลงทุนด้านอุตสาหกรรม แปรรูป การเกษตร
--	---

กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO)

- ๑) ปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิตเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
- ๒) จัดให้มีการเทศกาลประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น พร้อมทั้งสร้างการรับรู้สู่ภายนอก

(๔) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WT Strategy) เป็นกลยุทธ์การลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงอุปสรรคภายนอก

จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน	อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก
<ol style="list-style-type: none"> ๑) ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาคอุตสาหกรรมการผลิต มีประสิทธิภาพน้อย ๒) แรงงานภาคเกษตรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ยังใช้การผลิตแบบดั้งเดิม ขาดความรู้ความเข้าใจในด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมที่จะสามารถลดต้นทุนเพิ่มผลผลิต เพิ่มคุณภาพการผลิตและยืดอายุสินค้า ๓) มีการใช้ยาฆ่าแมลงและสารเคมีกำจัดวัชพืชในภาคเกษตรจำนวนมาก ส่งผลต่อสุขภาพและมาตรฐานเกษตรปลอดภัย ๔) ผู้ผลิตสินค้า OTOP ขาดองค์ความรู้การออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และการทำการตลาดสมัยใหม่ รวมถึงการส่งต่อให้ทายาท ๕) การประชาสัมพันธ์ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ ๆ และการท่องเที่ยว การเข้าถึง ยังไม่ดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยว ๖) ผู้ประกอบการมีคุณสมบัติไม่เข้าเกณฑ์ การพิจารณาของแหล่งเงินทุน ทำให้การเข้าถึงแหล่งเงินทุนน้อย 	<ol style="list-style-type: none"> ๑) การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อให้ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมชะงักงัน ส่งผลต่อการประกอบการ แม้ว่าสถานการณ์จะเริ่มดีขึ้นแต่ต้องใช้เวลาฟื้นตัว ๒) แรงงานมีทางเลือกต่อการทำงานในอุตสาหกรรมจังหวัดใกล้เคียง ส่งผลต่อการขาดแรงงานศักยภาพสูง ๓) ข้อจำกัดด้านการงบประมาณของภาครัฐไม่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะพัฒนา ๔) ภัยธรรมชาติ และความแปรปรวนของสภาพอากาศ มีผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตทางการเกษตร ส่งผลกระทบต่อผลผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมเกษตรมีความไม่แน่นอน ๕) การขับเคลื่อนนโยบายในจังหวัดไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากปรับเปลี่ยนผู้บริหารระดับสูงบ่อย ๖) ผังเมืองรวมจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นอุปสรรคและข้อห้ามต่อการตั้งโรงงานที่มีศักยภาพและมีความจำเป็นขั้นพื้นฐานของจังหวัด เช่น อุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมด้านพลังงาน (โรงงานพลังงานไฟฟ้าจากโซลาร์เซลล์)
กลยุทธ์เชิงรับ (WT)	
<ol style="list-style-type: none"> ๑) พัฒนาความรู้และทักษะบุคลากร ทั้งในภาคการเกษตร และภาคอุตสาหกรรมผลิตเพื่อรองรับการเติบโต 	

ความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการ

■ ด้านการบริหารจัดการ

- ๑) สนับสนุนค่าตรวจประเมินรับรองระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
- ๒) สนับสนุนค่าที่ปรึกษาเรื่องการลดต้นทุนการผลิตและการเพิ่มประสิทธิภาพผลิตภาพการผลิต
- ๓) การจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบต่อด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีการบูรณาการร่วมกับชุมชน สถาบันการศึกษา ชุมชน และโรงงานอุตสาหกรรม
- ๔) ส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานทดแทน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ตามบ้านเรือน การใช้พลังงานแสงอาทิตย์สำหรับสูบน้ำเพื่อการเกษตร เป็นต้น
- ๕) ส่งเสริมให้มีการกำจัดแมลงทางชีวภาพ (Biotechnology Control) การป้องกัน และกำจัดแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน โดยการปฏิบัติการทางเกษตร เพื่อทำให้สิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสมกับแมลงศัตรูพืช (Cultural Control) แทนการจัดการด้วยสารเคมีและยาฆ่าแมลงในภาคเกษตร
- ๖) สนับสนุนให้มีช่องทางการจัดจำหน่ายที่ยั่งยืน
- ๗) เข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SMEs การตลาด และจับคู่ธุรกิจ

■ ด้านวัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์ ด้านเทคโนโลยีการผลิต

- ๑) สนับสนุน SMEs ด้านวัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ให้ตอบโจทย์ BCG Model และพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า แบบต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ
  - ๑.๑ BIO ECONOMY เพิ่มมูลค่าของปลา
  - ๑.๒ CIRCULAR ECONOMY เปลี่ยนวัตถุดิบปลา หัว ก้าง หาง จากวัตถุดิบท้องถิ่นให้มีมูลค่าสูง
  - ๑.๓ GREEN ECONOMY ลดมลพิษในชุมชน
- ๒) จัดหาผู้มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยนวัตกรรม การออกแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบบรรจุภัณฑ์ ที่ตอบสนองความต้องการของตลาด เพื่อให้ทันกับแนวโน้มและทิศทางการตลาดโลก
- ๓) การเข้าถึงนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านการแปรรูป หรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ ด้วยงานวิจัย นวัตกรรม และเทคโนโลยี
- ๔) การสนับสนุนให้เกิดการใช้บรรจุภัณฑ์ที่ทำจากธรรมชาติหรือย่อยสลายง่าย และบรรจุภัณฑ์ที่ยกระดับให้กระตุ้นการซื้อ

■ ด้านการพัฒนาบุคลากร

- ๑) อบรมความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการถ่ายโอนโรงงานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๒) อบรมความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี นวัตกรรม การผลิต องค์ความรู้เรื่องอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรในการผลิต ซึ่งต้องการให้มีการศึกษาดูงาน การยืดระยะเวลาการผลิต การวางแผนในการผลิต
- ๓) อบรมความรู้เกี่ยวกับการจำหน่าย ตลาดออนไลน์ การถ่ายภาพ การเช็คอิน
- ๔) ฝึกอบรมแรงงานนอกระบบ ด้านการส่งเสริมการแปรรูป
- ๕) การสร้างนักศึกษาที่ยังไม่ตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ ต้องการให้มีหลักสูตรที่มาจากความต้องการของสถานประกอบการ หรือจะเป็นการเปิดหลักสูตรระยะสั้น การต่อยอดเรื่องนวัตกรรม

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์ :

“อุตสาหกรรมการผลิต การเกษตร การแปรรูป และวิสาหกิจชุมชน
ที่รับผิดชอบต่อสังคมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน”

๓.๒.๒ พันธกิจ :

- ๑) เพิ่มศักยภาพการผลิตและการแปรรูปมุ่งสู่มาตรฐาน
- ๒) สร้างความตระหนักด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา :

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อยกระดับ
มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต และการแข่งขัน

เป้าประสงค์

- ๑) เพื่อยกระดับมาตรฐาน และการเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาคุณภาพ
- ๒) เพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตร การผลิต การแปรรูปวิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP ภาคอุตสาหกรรมการผลิตร้อยละ ๒
- ๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาร้อยละ ๕

กลยุทธ์ภายใต้แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อยกระดับมาตรฐาน
และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model

- กลยุทธ์ที่ ๑.๑ ยกระดับโรงงานสู่มาตรฐานการจัดการคุณภาพและสิ่งแวดล้อม
- กลยุทธ์ที่ ๑.๒ สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า OTOP เพื่อเพิ่มรายได้
- กลยุทธ์ที่ ๑.๓ ปรับปรุงผลิตภาพการผลิตเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
- กลยุทธ์ที่ ๑.๔ รักษาระดับมาตรฐานสินค้า OTOP เพื่อการเติบโตที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต และการแข่งขัน

- กลยุทธ์ที่ ๒.๑ พัฒนาการรู้และทักษะบุคลากรภาคอุตสาหกรรมผลิตเพื่อรองรับการเติบโตทางธุรกิจ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายกลยุทธ์

แนวทางการพัฒนา	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อยกระดับ มาตรฐาน และเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model	๑.๑ ยกระดับโรงงานสู่ มาตรฐานการจัดการ คุณภาพและสิ่งแวดล้อม	➤ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโรงงาน ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน ระดับชาติหรือสากล	ร้อยละ ๕
	๑.๒ สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า OTOP เพื่อเพิ่มรายได้	➤ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP ภาคอุตสาหกรรมการผลิต	ร้อยละ ๒
	๑.๓ ปรับปรุงผลิตภาพ การผลิตเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการ แข่งขัน	➤ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิต ภาพการผลิต	ร้อยละ ๑๐
	๑.๔ รักษาระดับมาตรฐาน สินค้า OTOP เพื่อการ เติบโตที่ยั่งยืน	➤ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP ภาคอุตสาหกรรมการผลิต	ร้อยละ ๒
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : การพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อเพิ่ม ศักยภาพการผลิต และการแข่งขัน	๒.๑ พัฒนาความรู้และ ทักษะบุคลากร ภาคอุตสาหกรรมการผลิต เพื่อรองรับการเติบโตทาง ธุรกิจ	➤ ร้อยละความพึงพอใจของผู้ เข้ารับการฝึกอบรม/สัมมนา ➤ ร้อยละของความรู้ของผู้เข้า รับการฝึกอบรม/สัมมนา ➤ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิต ภาพแรงงาน	ร้อยละ ๘๐ ร้อยละ ๘๐ ร้อยละ ๓

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อยกระดับมาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model						
กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	ปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑.๑ ยกกระดับโรงงานสู่มาตรฐานการจัดการคุณภาพและสิ่งแวดล้อม	๑. ให้คำปรึกษาแนะนำโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อยกระดับสู่มาตรฐานระดับชาติหรือสากล	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐
	๒. บริหารจัดการน้ำและวางระบบธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐
๑.๒ สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า OTOP เพื่อเพิ่มรายได้	โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตจากปลาเชิงพาณิชย์ สู่เกษตรมูลค่าสูงเพื่อรองรับการท่องเที่ยวภูมิปัญญาและธรรมชาติ	๑.๐๐	๑.๐๐	๑.๐๐	๑.๐๐	๑.๐๐
๑.๓ ปรับปรุงผลิตภาพการผลิตเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน	๑. ให้คำปรึกษาแนะนำโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การลดต้นทุนการผลิตและการเพิ่มผลิตภาพการผลิต	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐
	๒. พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐
	๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐
๑.๔ รักษาระดับมาตรฐานสินค้า OTOP เพื่อการเติบโตที่ยั่งยืน	ให้คำปรึกษาแนะนำ การรักษาระดับมาตรฐานสินค้า OTOP	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐
รวมงบประมาณแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑		๓.๒๐	๓.๒๐	๓.๒๐	๓.๒๐	๓.๒๐

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : พัฒนาผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต และการแข่งขัน						
กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	ปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๒.๑ พัฒนา ความรู้และทักษะ บุคลากร ภาคอุตสาหกรรม การผลิตเพื่อ รองรับการเติบโต ทางธุรกิจ	๑. ฝึกอบรมบุคลากรผู้เกี่ยวข้องกับ ภาคอุตสาหกรรมการผลิตทั้งภาครัฐ และเอกชน เพื่อรองรับการเติบโต ทางธุรกิจ	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐
	๒. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ ผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้วยการออกแบบ และเทคโนโลยีฟอกย้อมและตกแต่ง สำเร็จ	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐
	๓. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การผลิตผ้าทอมือ การออกแบบและ ตัดเย็บผ้าสำเร็จรูป	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐
รวมงบประมาณแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒		๑.๑๐	๑.๑๐	๑.๑๐	๑.๑๐	๑.๑๐

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ) จำนวน ๘ โครงการ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	๑. โครงการติดตามและประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กระทรวงอุตสาหกรรม กำหนดให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ต้องมีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของกลุ่มต่าง ๆ ตามแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยมีกิจกรรมการดำเนินงานเจ้าหน้าที่ติดตามประเมินผลการดำเนินงานของจังหวัด จำนวน ๒ กิจกรรม คือติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมทุกประเภท และกิจกรรมติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานระดับจังหวัด ซึ่งปัจจุบัน โครงการต่าง ๆ จำเป็นที่จะต้องมีการติดตามและประเมินผล เพื่อทราบถึงผลการดำเนินงานและนำผลที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู จึงได้จัดทำโครงการติดตามประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์ระดับจังหวัดดังกล่าวขึ้นมา
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อให้มีข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานนำเสนอผู้บริหารและจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ส่งให้กองตรวจราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ๒. เพื่อทราบถึงปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานตามแผน/ผลการดำเนินงานของหน่วยงาน ประจำปีงบประมาณ และสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนงานในปีงบประมาณต่อไปได้ ๓. เพื่อให้การดำเนินงานของโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต : รายงานสรุปผลการดำเนินงานและรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ผลลัพธ์ : ๑. การจัดเก็บค่าธรรมเนียมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ๒. ผู้ประกอบการมาชำระค่าธรรมเนียมตามระยะเวลาที่กำหนด ๓. ทราบปัญหาอุปสรรคในการชำระค่าธรรมเนียม ๔. การดำเนินงานตามโครงการต่าง ๆ ตามภารกิจและยุทธศาสตร์ของกระทรวงอุตสาหกรรมบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมทุกประเภท (ค่าธรรมเนียมรายปี ค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต รวมทั้งรายได้จากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ขยายโรงงาน การโอนใบอนุญาตฯ ค่าปรับ ค่าขอและการจดทะเบียนเครื่องจักร และค่าธรรมเนียมเหมืองแร่) ในปีงบประมาณไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ๒. ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานระดับจังหวัด เดือนละ ๑ ครั้ง
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้อุตสาหกรรมเติบโตของอุตสาหกรรมวิถีสู่ความยั่งยืน - แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ - แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน บนฐานเศรษฐกิจ BCG

๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม - กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
๘. กิจกรรมสำคัญ	๑. กิจกรรมการติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมทุกประเภท ๒. ติดตามผลการดำเนินงานของทุกกลุ่มในสำนักงานและรายงานผลเป็นรายเดือน ๓. สรุปผลการดำเนินงานเสนอผู้บริหาร
๙. งบประมาณ	๒๘๘,๐๐๐ บาท / ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	๒. จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ภายใต้โครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ มีความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบการดำเนินงานและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยในระยะเวลาที่ผ่านมารัฐบาลได้มีนโยบายให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติราชการของหน่วยงานตามกรอบเวลาของรัฐบาล (๔ ปี) แผนปฏิบัติราชการประจำปี และได้กำหนดให้หน่วยงานต้องจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีงบประมาณสำหรับหน่วยงานย่อยภายในกรมและแผนในภาพรวม ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้ตอบสนองนโยบายและให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับเช่นกัน โดยจัดสรรงบประมาณให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน ๙,๖๐๐ บาท (เก้าพันหกร้อยบาทถ้วน) เพื่อให้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปในเชิงพื้นที่ อันจะนำไปสู่การกำหนดแผนการปฏิบัติงานที่ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้ประกอบการและประชาชนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงประสิทธิภาพของการจัดทำโครงการ/กิจกรรมเพื่อรองรับแผนยุทธศาสตร์ในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัดและกระทรวงอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นอีกด้วย
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อผลักดันแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ไปสู่การปฏิบัติ ๒. เพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม ๓. เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแผนปฏิบัติราชการ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ไปใช้เป็นกรอบในการจัดค่าของงบประมาณ และใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานต่อไป ๔. เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดหนองบัวลำภู ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานฯ ได้มีส่วนร่วมเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดหนองบัวลำภู

๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์ของ โครงการ	ผลผลิต : แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ผลลัพธ์ : ๑. สามารถใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับบริการทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม ที่สนใจภาคอุตสาหกรรมภายในจังหวัด ๒. นำแผนงาน/โครงการ ไปจัดทำคำของบประมาณ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมพัฒนา ภาคอุตสาหกรรมในส่วนกลางและระดับจังหวัดที่ตอบสนองความต้องการของ ผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่
๕. ตัวชี้วัด ความสำเร็จของ โครงการ	มีแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ที่มาจากความเห็นของทุกภาคส่วน ซึ่งเป็นแผนที่ตอบสนองความต้องการและสอดคล้องกับ นโยบายของจังหวัดหนองบัวลำภู
๖. ความ เชื่อมโยงกับ แผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ - แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน บนฐานเศรษฐกิจ BCG
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม - กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
๘. กิจกรรม สำคัญ	๑. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ๒. จัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดและเชื่อมโยง ยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรมกับยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด หนองบัวลำภูเผยแพร่
๙. งบประมาณ	๙,๖๐๐ บาท / ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	๓. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมในภูมิภาค
๒. ความสำคัญ ของโครงการ หลักการและ เหตุผล	ภาคอุตสาหกรรมเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญต่อภาคเศรษฐกิจไทยทั้งในแง่มูลค่าเพิ่ม และการจ้างงาน แต่ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา-๑๙ ส่งผล ให้ภาคเศรษฐกิจต้องชะงักตัวลงและส่วนหนึ่งเป็นผลจากความสามารถด้านการแข่งขันของ ภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีข้อจำกัดในแง่การสร้างมูลค่าเพิ่มและความเข้มข้นของการใช้ เทคโนโลยี การส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรมและจังหวัด ซึ่งต้องทำต่อเนื่องอย่างเป็นระบบในการ เสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมให้แข่งขันได้ใน ทุกระดับ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและมีมูลค่าที่เพิ่มขึ้น สามารถ ยืดหยุ่นอยู่ได้ภายใต้โครงการสร้างเศรษฐกิจของประเทศปัจจุบันที่ยังไม่สามารถรองรับการ เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน อ่อนไหวต่อความผันผวนของเศรษฐกิจ ต้องพึ่งพาเศรษฐกิจ ภายนอกประเทศ เพื่อให้การส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคของหน่วยงานในสังกัด สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมทั้งในส่วนกลางและสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ซึ่งเป็นตัวแทนของ กระทรวงอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค สามารถตอบสนองต่อประเด็น

	ยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) ในการเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ SMEs รวมทั้งสามารถตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของผู้ประกอบการและประชาชนได้ จึงต้องสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยการส่งเสริมและพัฒนาด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งในกระบวนการผลิตและการออกแบบผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของผู้ซื้อและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนส่งเสริมให้มีการสร้างตราสินค้า สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูจึงได้จัดทำโครงการส่งเสริม SMEs ๔.๐ ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมเชิงพาณิชย์
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อสนับสนุนการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจ ชุมชนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงพาณิชย์ระดับจังหวัดให้มีขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจ
๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต : ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนที่เข้าร่วมโครงการได้รับนำความรู้ ประสบการณ์ คำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลสารสนเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ผลลัพธ์ : ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดสามารถนำความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีนวัตกรรมไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามที่ได้รับบริการคำปรึกษาแนะนำเฉพาะราย ได้
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑) สัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ และรายงานข้อมูลระบบ Isingle Form ๑๐๐ ราย ๒) ออกเยี่ยม ติดตามผลการกรอกข้อมูลระบบ Isingle Form ๑๐๐ ราย ๓) ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง ๓๐๐ ราย และ ๔) บริการให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงานเพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน ๑๒๐ ราย เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการในจังหวัด รวมจำนวน ๖๔๐ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาค ๑ การยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน - แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาค ๒ การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน - แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประเด็นการพัฒนาค ๒ พัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน บนฐานเศรษฐกิจ BCG
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม - กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
กิจกรรมสำคัญ	จัดฝึกอบรม/สัมมนาทางด้านเทคโนโลยีนวัตกรรม เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้และเสริมสร้าง ทักษะการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการในระดับจังหวัด ให้มีโครงสร้างด้านเทคโนโลยีนวัตกรรมในกระบวนการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของตลาด
๘. งบประมาณ	๔๐๙,๕๐๐ บาท / ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันงานด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สภาวะการณ์ปัจจุบัน ผู้ประกอบการภายในประเทศมีอยู่หลายระดับ ทั้งที่เป็นผู้ประกอบการขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงผู้ผลิตในชุมชน ผู้ประกอบการบางรายสามารถผลิตสินค้าเพื่อส่งออกได้ แต่มีผู้ประกอบการจำนวนมากที่เป็นผู้ประกอบการขนาดย่อม และผู้ผลิตในชุมชนที่ต้องการการพัฒนาและส่งเสริมเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับ กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้มอบหมายให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจัดทำโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนขึ้น เพื่อเสริมสร้างให้ชุมชนนำภูมิปัญญาและทรัพยากรท้องถิ่นมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งเป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคได้ มอบหมายให้ปฏิบัติงานตามโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ในการส่งเสริมพัฒนา ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลและเพิ่มขีดความสามารถให้กับผู้ผลิตชุมชนและท้องถิ่น ให้พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นไปตามเกณฑ์การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และให้ได้รับรองและแสดงเครื่องหมายรับรอง</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อนำภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยสู่สากลและมุ่งเน้นการพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้มีคุณค่าและสามารถสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน</p> <p>๓. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับการรับรองและแสดงเครื่องหมายรับรอง</p> <p>๔. ส่งเสริมด้านการตลาดขายผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายและสร้างความมั่นใจให้กับผู้ผลิตระดับชุมชนในการทำผลิตภัณฑ์ชุมชนในการทำผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณภาพ ตลอดจนผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชน</p> <p>๕. เพื่อยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นไปตามมาตรฐานและสอดคล้องตามนโยบายรัฐบาลในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>ผลผลิต : ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน OTOP ในพื้นที่จังหวัด ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ปีละ ๔๐ ราย/ผลิตภัณฑ์</p> <p>ผลลัพธ์ : ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน OTOP มีความรู้ความ เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน เพิ่มศักยภาพทางการแข่งขัน ของธุรกิจ ระดับรากหญ้าให้มีความเข้มแข็งส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการพัฒนาคุณภาพให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย ผู้บริโภคมีความมั่นใจในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ และสามารถก้าวสู่ตลาดระดับสากล</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน OTOP ในพื้นที่จังหวัดได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น
๖. ความเชื่อมโยงกับ	- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกระทรวงอุตสาหกรรม

แผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรม วิถีใหม่สู่ความยั่งยืน</p> <p>- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่าง ยั่งยืนคู่ชุมชน</p> <p>- แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน บนฐานเศรษฐกิจ BCG</p>
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม - กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
๘. กิจกรรม สำคัญ	<p>๑. ให้ความรู้และพัฒนาทักษะการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน</p> <p>๒. ตรวจสอบติดตามผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน</p> <p>๓. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนอย่างต่อเนื่อง</p>
๙. งบประมาณ	๒๓๑,๑๑๒ บาท / ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	๕. โครงการค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมภูมิภาคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยกรอบแนวคิด BCG
๒. ความสำคัญ ของโครงการ หลักการและ เหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน และ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) หมายความว่า ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยมีเป้าหมายไปสู่การสร้างการ เติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคม เศรษฐกิจสีเขียว มุ่งหมายพัฒนาให้การบริโภคและการผลิตของ ประเทศมีความยั่งยืนสูง ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคการผลิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม โดยการเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมี ประสิทธิภาพ สนับสนุนให้มีการลงทุนด้านการใช้พลังงานสะอาดเพิ่มประสิทธิภาพในการ ผลิตสินค้าและบริการตามแนวทางเศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ เพื่อ ตอบสนองต่อการบังคับใช้กฎหมายเรื่องสิ่งแวดล้อมและการผลิตที่ยั่งยืนที่นานาชาติให้ มีความสำคัญ โดยเฉพาะกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการพัฒนาเป็น ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ที่คำนึงถึงการ นำวัสดุต่าง ๆ กลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและการรักษา สิ่งแวดล้อมที่มั่นคงและยั่งยืน</p> <p>ในฐานะหน่วยงานที่มีภารกิจในการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคการผลิต ตลอดจน ผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามนโยบายของรัฐบาลได้ถึงความ สำคัญและโอกาสในการพัฒนาและการส่งเสริมสถานประกอบการ ชุมชน และ วิสาหกิจชุมชนให้มีศักยภาพ จึงได้จัดทำโครงการค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรม</p>

	ภูมิภาคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยกรอบ BCG เพื่อยกระดับสถานประกอบการให้มีผลิตภาพและลดต้นทุนการประกอบการอย่างคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบและความเสี่ยงจากการประกอบกิจการสถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรม ที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน และสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ สังคมหรือวัฒนธรรมอย่างมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนและสถานประกอบการด้วยเศรษฐกิจ BCG อย่างสมดุลและยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อให้สถานประกอบการหรือวิสาหกิจชุมชนมีการนำองค์ความรู้และเทคโนโลยีภายใต้นโยบายเศรษฐกิจ BCG มาประยุกต์ใช้ในการยกระดับผลิตภาพการผลิตที่ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสู่สังคมคาร์บอนต่ำ และมีการใช้ทรัพยากรในภาคอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วยเศรษฐกิจ BCG</p> <p>๒. เพื่อให้ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนตระหนักถึงความสำคัญของ BCG สู่การยกระดับกระบวนการผลิตอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนในการผลิตและบริโภค (Sustainable Production and Consumption)</p> <p>๓. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ อย่างมีส่วนร่วมระหว่างสถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและชุมชนหรือวิสาหกิจชุมชน</p>
๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์ของโครงการ	<p>ผลผลิต : ๑. ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาความรู้และเทคโนโลยีภายใต้เศรษฐกิจ BCG มาประยุกต์ใช้ในการยกระดับผลิตภาพหรือปรับปรุงการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ</p> <p>๒. สถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีกระบวนการผลิตที่ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>ผลลัพธ์ : โรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับการพัฒนาเชิงลึกสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ร้อยละ ๗๐ ของสถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับการพัฒนาเชิงลึกสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหรือมีผลิตภาพหรือมีมูลค่าทางธุรกิจเพิ่มขึ้น อย่างน้อย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน - แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน - แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน บนฐานเศรษฐกิจ BCG
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม - กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
๘. กิจกรรมสำคัญ	๑. การสร้างความตระหนักและการพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยี ภายใต้เศรษฐกิจ BCG สำหรับการพัฒนาสถานประกอบการให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน จำนวน ๒๕ ราย (จ้างเหมา)

	๒. การยกระดับสถานประกอบการให้มีกระบวนการผลิตที่ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วยเศรษฐกิจ BCG (ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหรือแก้ไขปัญหาการปล่อยของเสีย ๕ Man-day จำนวน ๒ กิจกรรม (จ้างเหมา)
๙. งบประมาณ	๑๘๘,๑๕๐ บาท / ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	๖. โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและ เหตุผล	<p>สถานการณ์สิ่งแวดล้อมและภาวะโลกร้อนอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก ทำให้ทั่วโลกมีความห่วงใยในเรื่องสิ่งแวดล้อมอย่างมาก จนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริโภคและภาคการผลิตในทุกระดับ โดยเฉพาะภาคการผลิตอุตสาหกรรมที่ต้องเร่งปรับตัวและพัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ (Green production & Green productivity) ลดการใช้พลังงานและการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ สร้างอาชีพสีเขียว (Green Jobs) เพื่อผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green products) และตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค (Green demands) การเติบโตทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) นอกจากพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสีเขียว การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรม และการบริหารจัดการน้ำ (Mitigation & Adaptation) ฯลฯ แล้ว สิ่งที่สำคัญสูงสุดในการไปสู่เป้าหมายความสำเร็จได้คือ การณรงค์และสร้างจิตสำนึกของประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศและเป็นผู้รับผลกระทบโดยตรง ทั้งในแง่บวกและลบจากการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ</p> <p>ดังนั้น การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในชุมชนและเปิดโอกาสให้ชุมชน สถานประกอบการ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวังการเกิดปัญหาด้านมลพิษในรูปแบบเครือข่ายการเฝ้าระวังที่เน้นการป้องกันแบบเชิงรุก จึงเป็นเรื่องสำคัญที่สามารถป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นของสถานประกอบการได้เป็นอย่างดี ซึ่งการดำเนินการเหล่านี้จะส่งผลให้เกิดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคชุมชน สถานประกอบการและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันเฝ้าระวังการเกิดปัญหาด้านมลพิษและนำไปสู่การสร้างมวลชนสัมพันธ์เพื่อการป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นโดยต้องทำอย่างต่อเนื่อง</p>
๓. วัตถุประสงค์ ของโครงการ	<p>๑. เพื่อรณรงค์ และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในชุมชน ในการช่วยกันกำกับดูแลและเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมจากการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม</p> <p>๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน สถานประกอบการและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในรูปแบบเครือข่าย ให้มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ</p> <p>๓. เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสังคม และ สิ่งแวดล้อมให้กับกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>๔. เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่มีต่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง</p>

	๕. เพื่อให้เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสິงแวดล้อมมีการบริหารจัดการเครือข่ายอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน รวมทั้งมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาคอุตสาหกรรม
๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์ของ โครงการ	<p>ผลผลิต : การฝึกอบรมและศึกษาดูงานให้แก่สมาชิกเครือข่ายทั้งกลุ่มเดิมและกลุ่มที่จะสร้างขึ้นใหม่</p> <p>ผลลัพธ์ :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถรณรงค์ และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในชุมชนในการช่วยกันกำกับดูแลและเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมจากการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม 2. ชุมชน สถานประกอบการและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมของเครือข่ายฯ ในการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ 3. เครือข่ายร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่มีต่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง 4. การบริหารจัดการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสິงแวดล้อมมีความเข้มแข็งและยั่งยืน รวมทั้งมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาคอุตสาหกรรม
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำรวจและกำหนดเขตพื้นที่ในการดำเนินการและประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๒๐ ราย 2. ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มองค์ความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องให้แก่สมาชิกเครือข่ายทั้งกลุ่มเดิมและกลุ่มที่จะสร้างขึ้นใหม่ จำนวน ๒๐ ราย 3. จัดกิจกรรมสานสัมพันธ์เครือข่ายทั้งกลุ่มเดิม/กลุ่มสร้างขึ้นใหม่ จำนวน ๒๐ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน - แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน - แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุล
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม – กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
๘. กิจกรรมสำคัญ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำรวจและกำหนดเขตพื้นที่ในการดำเนินการและประชาสัมพันธ์โครงการ 2. ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มองค์ความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องให้แก่สมาชิกเครือข่ายทั้งกลุ่มเดิมและกลุ่มที่จะสร้างขึ้นใหม่ 3. จัดศึกษาดูงาน ณ สถานประกอบการที่มีศักยภาพและประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน 4. จัดกิจกรรมสานสัมพันธ์เครือข่ายทั้งกลุ่มเดิม/กลุ่มสร้างขึ้นใหม่
๙. งบประมาณ	๑๗,๐๒๐ บาท / ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	๗. โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม
๒. ความสำคัญของโครงการ	สถานการณ์สิ่งแวดล้อมและภาวะโลกร้อนในปัจจุบันรวมถึงแนวโน้มในอนาคตถือเป็นภาวะเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริโภคและการผลิต

<p>หลักการและ เหตุผล</p>	<p>ในทุกระดับ ภาคอุตสาหกรรมซึ่งเป็นภาคการผลิตที่สำคัญของประเทศ จึงต้องมีการปรับตัวและพัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพและเติบโตแบบเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน ด้วยการลดปัญหาด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อมในบริเวณสถานประกอบการและชุมชนใกล้เคียง โดยเฉพาะในพื้นที่ตามลุ่มน้ำสายสำคัญที่ในบางครั้งอาจมีน้ำเสียถูกปล่อยลงมาผ่านท่อระบายน้ำ คู คลองต่าง ๆ ซึ่งแม้ว่าน้ำเสียเหล่านั้นเกิดขึ้นมาจากหลายแหล่งทั้งจากสถานประกอบการ คริวเรือนและภาคการเกษตรก็ตาม แต่ส่วนใหญ่ภาคอุตสาหกรรมถูกมองว่าเป็นตัวการของการเกิดน้ำเสียเป็นลำดับแรกและก่อให้เกิดปัญหาในการประกอบการของโรงงานในพื้นที่เกิดเหตุเป็นอย่างมาก</p> <p>สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงจุดอ่อน เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม จึงได้ดำเนินการในเชิงรุก ด้วยการกำหนดและวางมาตรการในการตรวจสถานประกอบการที่อยู่ริมแม่น้ำสายหลักที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาน้ำเสียอย่างเข้มข้นและต่อเนื่องให้กับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดซึ่งเป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในภูมิภาค เพื่อสร้างความตระหนักและป้องกันไม่ให้เกิดสถานประกอบการสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม อีกทั้งกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์การปฏิบัติเพื่อสร้างความมั่นใจว่าโรงงานที่อยู่ริมแม่น้ำและในพื้นที่อื่นทั่วไป ไม่ให้สร้างมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน โดยกำหนดที่จะนำระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมมาดำเนินการกับสถานประกอบการ เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ตั้งแต่การเริ่มต้นดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลการเข้าไปตรวจสอบข้อมูลและการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การดูแลสถานประกอบการและเฝ้าระวังอุตสาหกรรมให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาผลกระทบต่อชุมชนและทรัพยากรน้ำและสร้างจิตสำนึกของประชาชน การดำเนินกิจกรรมเพื่อบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการเปิดโอกาสให้ชุมชนสถานประกอบการ รวมทั้งส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวังการเกิดปัญหาด้านมลพิษในรูปแบบเครือข่ายการเฝ้าระวัง ที่เน้นการป้องกันแบบเชิงรุก อันจะส่งผลในการเพิ่มขีดความสามารถการป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นของสถานประกอบการได้เป็นอย่างดี ซึ่งการดำเนินการเหล่านี้จะเกิดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนได้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคชุมชน สถานประกอบการและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันเฝ้าระวังการเกิดปัญหาด้านมลพิษและนำไปสู่การสร้างมวลชนสัมพันธ์เพื่อการป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมกันอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อให้ผู้บริหารอุตสาหกรรมจังหวัด และผู้ปฏิบัติงานในส่วนกลางและภูมิภาคของกระทรวง อุตสาหกรรม มีข้อมูลในการบริหารจัดการ แก้ไขปัญหาล้างสิ่งแวดล้อมได้ทันท่วงที ๒. เพื่อให้สถานประกอบการในพื้นที่จังหวัดลุ่มน้ำ มีระบบการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการวางแผนเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาในแม่น้ำสายสำคัญ ๓. เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่มีต่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง ๔. เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมของจังหวัด และส่วนที่เกี่ยวข้อง (Stakeholders) ในกลุ่มจังหวัดคณะกรรมการส่งเสริมการดำเนินงานการพัฒนาประสิทธิภาพองค์กรให้สามารถบริหารจัดการเครือข่ายอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน รวมทั้งมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาคอุตสาหกรรม

๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์โครงการ	ผลผลิต : มีข้อมูลในการบริหารจัดการน้ำ ผลลัพธ์ : โรงงานอุตสาหกรรมกับชุมชนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	โรงงานและธุรกิจอุตสาหกรรม/SMEs มีการจัดระบบการบริหารจัดการน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน - แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน - แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุล
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม – กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
๘. กิจกรรมสำคัญ	๑. การดำเนินงานจัดเก็บวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณลุ่มน้ำสายหลัก ลำธาร คูคลอง และบึง ที่สำคัญในพื้นที่ต่าง ๆ ๒. กิจกรรมจัดชี้แจงทำความเข้าใจหลักสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการกับชุมชนด้วยธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ๓. กิจกรรมจัดนิทรรศการ เผยแพร่ข้อมูล และฝึกอบรม ๔. กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างสถานประกอบการที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล สิ่งแวดล้อมจนประสบความสำเร็จในพื้นที่ให้กับผู้ประกอบการอื่นเพื่อขยายผลการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน
๙. งบประมาณ	๑๘,๔๐๐ บาท / ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	๘. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ได้กำหนดแผนงานยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสถานะภูมิอากาศ โครงการพัฒนาและใช้นวัตกรรม ลดมลพิษภาคอุตสาหกรรม ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัตถุดิบ และสิ่งแวดล้อมโครงการพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียวในส่วนภูมิภาค (สอจ.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเน้นในการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตมีการประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมมีภาพลักษณ์ที่ดี น่าเชื่อถือและประชาชนไว้วางใจ เกิดการสร้างเศรษฐกิจสีเขียว ซึ่งจะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวม สีเขียวของประเทศ(Green GDP) มีมูลค่า

	<p>สูงขึ้นด้วย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเชิญชวนและให้คำแนะนำปรึกษาผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ ๑ ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment) ให้พัฒนาและยกระดับเป็นระดับที่ ๒ ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity)</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์โครงการและประโยชน์ที่จะได้รับ ให้แก่ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัด</p> <p>๒. เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ให้ภาคอุตสาหกรรมประกอบกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมชุมชนและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓. เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ให้ภาคอุตสาหกรรมเกิดการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมสีเขียว อย่างต่อเนื่อง ตามระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว</p> <p>๔. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐ ชุมชน และอุตสาหกรรม มุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน</p>
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>ผลผลิต : สถานประกอบการได้รับการยกระดับใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว จากระดับที่ ๑ เป็นระดับที่ ๒ จำนวน ๑๐ แห่ง/ปี</p> <p>ผลลัพธ์ : สถานประกอบการในจังหวัดหนองบัวลำภู และมีระบบการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น เกิดภาพลักษณ์ และทัศนคติที่ดีต่ออุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่ดีและการยอมรับระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชนที่อยู่โดยรอบ</p>
<p>๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>๑. สถานประกอบการเข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๐ ราย/ปี</p> <p>๒. สถานประกอบการได้รับการยกระดับใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว จำนวน ๑๐ แห่ง/ปี</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>	<p>- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกระทรวงอุตสาหกรรม</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน</p> <p>- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน</p> <p>- แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุล</p>
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>เดือนตุลาคม – กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗</p>
<p>๘. กิจกรรมสำคัญ</p>	<p>ประชาสัมพันธ์ เชิญชวนและให้คำปรึกษาแนะนำสถานประกอบการในการขอใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๓,๙๖๙ บาท / ปี</p>
<p>๑๐. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู</p>

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ ออก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ ด้าน
การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗

	แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ ออก.	แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๖๗	แผนปฏิบัติการด้านการ พัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด หนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทย สู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ให้เติบโตอย่างยั่งยืน คู่ชุมชน	ผลักดันการปฏิรูป อุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ ชุมชน	เกษตรเพิ่มมูลค่า เมืองผ้า น่านอยู่ น่าเที่ยว	อุตสาหกรรมการผลิต การเกษตร การแปรรูปและ วิสาหกิจชุมชน ที่รับผิดชอบ ต่อสังคมและเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
ประเด็น การ พัฒนา ที่ ๑	การยกระดับขีด ความสามารถธุรกิจ อุตสาหกรรมตามแนวทาง อุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความ ยั่งยืน	การผลักดันนโยบาย และแผนให้เกิดผล สัมฤทธิ์	ส่งเสริมและ ยกระดับการเกษตร มูลค่าสูง	การเพิ่มขีดความสามารถ ในการผลิต และสร้าง มูลค่าเพิ่มเพื่อยกระดับ มาตรฐาน และเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model
ประเด็น การ พัฒนา ที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน ให้เอื้อต่อการเติบโตของ อุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ ความยั่งยืน	การพัฒนาศักยภาพ ของธุรกิจอุตสาหกรรม ในส่วนภูมิภาคอย่าง ยั่งยืนคู่ชุมชน	พัฒนาขีด ความสามารถทางการ แข่งขันด้าน อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน บนฐานเศรษฐกิจ BCG	การพัฒนาผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต และการแข่งขัน
ประเด็น การ พัฒนา ที่ ๓	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กร ดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่าง มีประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะ องค์กรเพื่อยกระดับ การให้บริการให้มี ประสิทธิภาพ	ยกระดับการท่องเที่ยว และบริการด้วย เศรษฐกิจสร้างสรรค์	
ประเด็น การ พัฒนา ที่ ๔			พัฒนาทรัพยากร มนุษย์ และส่งเสริม ความมั่นคงสร้าง สังคมสงบสุข	
ประเด็น การ พัฒนา ที่ ๕			อนุรักษ์และบริหาร จัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อ การพัฒนาที่สมดุล	

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัด

นางจินตนา เจริญใจ อุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู มอบหมายให้นางสาววัลลี สีละอง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ กลุ่มนโยบายและแผนงาน เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการ (workshop) การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และจัดทำแผนปฏิบัติราชการจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ระหว่าง วันที่ ๑๕ - ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๖ มีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวน ๖๐ ราย โดยมีนายสุวิทย์ จันทร์หอร ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นประธานในการเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการดังกล่าว ณ โรงแรมพันล้านบูติก รีสอร์ท อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย

ภาพกิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ของ สอจ. ตามแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ สอจ.หนองบัวลำภู จัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ระยะย ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) โดยจัดทำแผนยุทธศาสตร์การ พัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการในพื้นที่ เพื่อสร้างการรับรู้ และ ความเข้าใจให้กับผู้เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการ ดำเนินงานและจัดทำคำของบประมาณในปีต่อไป

ภาพกิจกรรมการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู
ศาลากลางจังหวัดหนองบัวลำภู ชั้น 3 ถนนหนองบัวลำภู – เลข
อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู 39000 โทรศัพท์ 0 4231 6721
www.nongbualamphu.industry.go.th/th